Time Out
BARCELONA

4 BARCELONINS QUE TRIOMFEN ARREU DEL MÓN AMB OBRES QUE NO ES TROBEN A MUSEUS, SINÓ ALS MURS I A L'AIRE LLIURE

STREET ART

#542
14 - 20
DE MARÇ
2019

2,95€

TE'L PODEM REGALAR GRÀCIES ALS NOSTRES ANUNCIANTS

24 de març

Bicicletada

Sortida: a les 10.00 h
c. d'Aragó/pg. de Sant Joan.
Arribada: pg. de Lluís Companys.

Festa de la bici

Pg. de Lluís Companys,
a partir de les 10.00 h.

Vine i participa-hi!

#biciBCN
barcelona.cat/bicicleta

$-CO_2$

Barcelona
Ciutat
de Vianants

$-CO_2$

Ajuntament de
Barcelona

Sumari

Del 14 al 20 de març del 2019

Helena Tornero **Teatre, pàg. 32**

MARIA DIAS

Maya **Cinema, pàg. 29**

IRENE FERNÁNDEZ

Las Ruinas **Música, pàg. 35**

Marta Martí **Tendències, pàg. 44**

MARIA DIAS

Reportatges

16. A gran escala

Pol Pareja entrevista quatre dels artistes més cobejats del muralisme internacional. Aryz, Kenor, Mina Hamada i Cinta Vidal tenen Barcelona com a quarter general però són requerits pels festivals més prestigiosos de *street art* de tot el món. Però no cal marxar fora per veure bons murals: en Pol us recomana una ruta per gaudir-ne als carrers de la nostra ciutat.

Seccions

04. Ara i aquí
22. Coses per fer
29. Cinema
32. Teatre i Dansa
35. Música i Nit
37. Art
38. Menjar
40. Beure
44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!
Per **María José Gómez**

Plans de futur En aquest número coincideixen Roc Jou, un músic de 15 anys –fan de Camela– que està a punt d'estrenar-se en viu (pàg. 6); Las Ruinas, que han decidit dissoldre el grup després de deu anys, deu discos i una pila de concerts memorables (pàg. 35); una dramaturga, l'Helena Tornero, que ens planta davant *El futur* (pàg. 32), i l'actor Timothée Chalamet, que amb 23 anys ja ha aconseguit que li diguem pel seu nom (pàg. 30).

Ara i aquí

Tria de què escriuen Tina Vallès, Maria Cabrera, Sebastià Portell i Gonzalo Torné a **@TimeOutBCN**

Per Ricard Martín i Josep Lambies
timeout.cat/barcelona

Cagarades

Un relat de Sebastià Portell

–VAIG COMENÇAR COM qui no vol la cosa i ara tots tenen un nom.

No ha acabat de pronunciar la frase que ja t'has penedit d'haver pujat a casa seva.

–Estic convençuda que alguns tenen personalitat pròpia –seguia ella, fent-los manyagues que no t'imaginaves que es podien fer en casos com aquest–. No t'ho sembla?

A l'escala ja havies intuït que alguna cosa no anava del tot bé: massa poca llum, massa olor de barreja incerta, massa plats reescalfats de tots els veïns que cantaven un unison desagradable. Macarrons al primer segona, col vella, molt vella, de confiança, en un dels tercers. I la ferum que de cada cop més clara, cada cop més forta, més intensa, graó rere graó.

Ho has entès de seguida que has passat per la porta: tota la casa era plena de coloms, de plomes de colom, de nius i casetes de colom, de cagarades menudes, fresques, resseques, de colom. Hi havia cries i algun petit cadàver que es descomponia davant la indiferència de la resta.

–Deixa les coses on vulguis –t'ha deixat anar, i tu has declinat la idea amb un somriure tens–. Quan t'allargava el got d'aigua, la presència d'una parella de coloms grisosos sobre el seu braç no semblava alterar-la gens–. No pateixis, quan agafen confiança són encantadors.

Obries la boca per dir alguna cosa i només te'n sortia silenci.

–Entenc que et xoqui, però en aquesta vida una s'acostuma a tot –ha aclarit quan ha vist que no entraves en el joc de cap manera–. El primer va ser en Xavier. Diuen que la primera ruptura és la que fa més mal i hi estic totalment d'acord. Em coïa. Em cremava a les venes, als ulls, a la boca, al cony. Plorava tot el dia, plorava a la cuina quan no tallava ceba i plorava a l'ampit de les finestres esperant que un alè d'aire se m'emportés. Com una ploma. M'imaginava com una massa de carn tèbia, espargida a peu de carrer. Però llavors va arribar ell –i quan ha dit ell has entès que assenyalava un colom marronós i blanc, veterà, que parrupava des d'una butaca–. Va entrar per la finestra per un atzar i el meu primer impuls va ser tancar-la. Dir-li: "Ara seràs meu. I et diràs Xavier". Li vaig comprar veces i ens vàrem adaptar l'un a l'altra. I després va venir en Jordi, que em va deixar perquè estava enamorat del seu millor amic, i quan en Jordi va decidir viure per sempre en el món turbulent de les amistats perilloses jo vaig decidir obrir la finestra altre cop, i no tirar-m'hi. Necessitàvem un company per a en Xavier. I va arribar en Jordi, al cel sia. Però després va venir en Mateu –n'assenyala un altre–, que tenia una ex recent, mal superada, i l'Andreu, que patia d'inseguretats. I en Dani, que tot i ser un quinqui era bona persona, però que no sabia pensar per dos. Estaves estupefacta i l'aigua seguia tota dins el got.

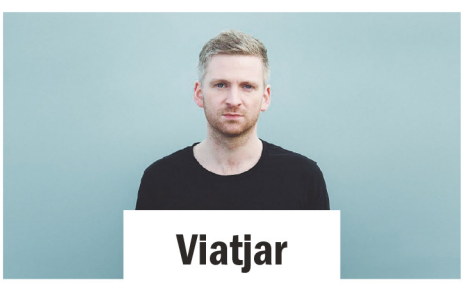
A l'escala ja havies intuït que alguna cosa no anava bé

–A un ex, un colom –ha conclòs, mirant de fer broma–. Un se'n va i un altre arriba, a simple vista tots tenen plomatge propi però al final no són tan diferents: amb el temps, les cagades d'uns i altres tenen el mateix color.

→ La setmana que ve... 'Vapor d'aigua' de Maria Cabrera.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Viatjar

Direcció a Islàndia, de la mà del músic **Ólafur Arnalds**, que torna a Barcelona amb els seus paisatges sonors, a mig camí entre la clàssica i l'electrònica d'avantguarda. El dv. 15 al Palau de la Música, dins del Festival Mil·lenni.

Menjar

Del dijous 14 al diumenge 24 de març el passeig de Gràcia es converteix en l'avinguda més deliciosa de Barcelona gràcies a **Passeig dels Gourmets**, que vol dir que els millors restaurants de la zona fan platets a 7 euros.

Accelerar

El festival **Cinema sobre 2 Rodes**, de cine i motos, celebra la primera dècada i inauguren el divendres 16 amb *Il mago Mancini*, documental sobre el mecànic Guido Mancini. Totes les sessions es fan a l'INS Milà i Fontanals.

Cervesa

Roja Fresca

Creada per

Ferran i Albert Adrià

i els Mestres Cervesers de Damm

Brewed for the

Best Latin Food

Damm 1876

Cool Beer

MALQUERIDA

Roja Fresca

Malquerida en recomana el consum responsable. 5º

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

IRENE FERNÁNDEZ

Roc Jou

Artista, 15 anys, @rojuu

Vas començar com a *youtuber* de nen.
Sí, amb 10 anys. Pujava vídeos en què parlava sobre l'escena musical del trap, però ho vaig deixar perquè no m'omplia prou, el que m'omplia era fer música. Però tenia ja molts seguidors... i vaig desaparèixer d'aquell món i el 2017 em vaig ficar en un altre.

Quants temes has llançat i de què parlen?
Uns 17 o així. Parlo de sentiments adolescents, perquè el meu públic ho és. Tinc temes com *Kids&drugs* o *Llorando sangre* amb què molta gent se sent identificada. I acabo de treure *Bad Trip Camp*, un nou àlbum en què m'he centrat molt en temes d'amor, desamor, suïcidi...

Són temes inèdits?
Hi ha el tema de l'últim vídeo que he fet, *RIP*, i set temes més que he mesclat amb en Carzé, el meu productor, un noi veneçolà. L'àlbum l'han catalogat com a trap, però de trap potser només n'hi ha un parell de cançons, les altres són indie, n'hi ha una més *lo-fi*... Hi ha de tot. No totes les cançons estan enfocades de la mateixa manera ni amb el mateix estil.

Un manga: *One piece*, d'Eiichiro Oda.
Un grup que t'hagi marcat: Camela.

Debutes al Razzmatazz.
Sí, faig el meu primer concert el divendres 15 a les 21 h. Abans que jo toca en Clutchill. La idea és que el concert sigui bastant punky, bastant *loco*... Tocaré temes que ja tenia i, dels nous, els que més agradin als meus seguidors de les xarxes. En pocs dies ja es poden veure quins funcionen millor!
■ *Begoña García Carteron*

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Un noi jove parla pel mòbil:
–Es el típico que dice: 'Sé feliz, sé feliz'.

Una parella en una cafeteria moderna. Ell:
–Ens vam equivocar fent vaga.
–Sí. Un menú degustació menys.

Una nena:
–Mama, 'uatdafac' és una paraulota?

Una parella a les escales del MNAC:
–Mira, ¡se ve la Sagrada Familia!
–¿El qué?
–La iglesia esa de la que te hablé.

Una mare i una filla:
–Mare, se m'ha acabat el típex.
–Doncs no facis tants errors!

Dues senyores grans:
–Quan dius que ets de Catalunya, no saben d'on ets.
–Jo sempre dic que soc del Barça.

Vas néixer després del 92? Escriu-nos a **redaccio@timeout.cat**

Visit us at our Flagship Store *(Carrer de l'Espaseria, 1-3, 08003 Barcelona)* or at *www.etniabarcelona.com*

etnia BARCELONA

-Eyewear Culture-

Erica Aspas
Coses per fer i Nens

FIGHT!

Marc Andreu
Blogs i vídeo

Aquesta setmana: els parcs d'atraccions

(i la setmana que ve... truita de patates amb ceba)

Súper sensacions

Els parcs d'atraccions és el més a prop que estarem mai de tenir superpoders. Allà podem volar cap per avall i fer *loops* com si fóssim ocells, passar de 0 a 130 km/h en pocs segons, caure en picat amb més elegància que Superman, caminar per sobre l'aigua, duplicar-nos... Deu ser per l'eufòria, però ni les cues d'hores que he fet més d'una i de dues vegades m'irriten perquè sé que durant un minut el meu cos i la meva ment experimentaran sensacions adormides durant el meu dia a dia. El món es divideix entre les persones que van a Port Aventura per veure els espectacles i pujar, com a molt, al Tutuki Splash i després queixar-se perquè s'han mullat, i entre els que pugem al Dragon Khan i al Shambala cinc vegades seguides sense por al vòmit. I no menyspreem les fires de barri! Amb la seva Olla Loca i el Grillo (també *Loco*?) que donen aquells sotracs inesperats que produeixen atacs de riure i mil anècdotes. Entre les amigues encara recordem quan a una se li va trencar una dent d'un cop dalt de l'atracció. La vida és això!

ORIOL MALET

Port Tortura

A casa hem sigut sempre més de parcs naturals o del de bombers de Playmobil. Els d'atraccions ens han dit ben poca cosa, no sé si per una por infundada pels pares –tampoc els fan gaire gràcia– però ni jo ni el meu germà mai hem bramat per anar-hi. Com els Bollycaos, en poques dosis i molt de tant en tant.

Satisfets amb aquest acord paternofilial, arriba el dia que t'hi porta l'escola com a premi per aprovar-ho tot. Doncs no! Si ho sé, ho suspenc i m'estalvio el record de cues infinites amb taquicàrdia, els missals de companys eufòrics que t'empenyen a la centrifugadora humana i el complex de penjador de bosses que assumeixo un cop em resisteixo a pujar-hi.

Alcem la veu contra aquests espais de cartó ploma dedicats a adrenalítics dependents que viuen per aquell nus a l'estómac, ple d'espectacles explicats com si fóssim unineuronals, actors amb careta que et saluden –t'he dit hola, potser?– i amb cap lloc per menjar dignament. La inquisició segueix viva en els parcs d'atraccions!

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Un hotel dedicat al frankfurt com a Nuremberg

Si pensàveu que a la vostra colla sou fans d'aquest entrepà perquè quedeu cada diumenge al frankfurt del barri, espereu a veure això. Un xarcuter alemany ens convida a visitar el que es presenta com l'únic hotel dedicat a la icona germànica del *fast food*. Ubicat al bucòlic poble de Rittersbach, prop de Nuremberg, el Bratwursthotel ens embafa amb, per exemple, penjadors que imiten els ganivets dels carnissers, portes de bany amb porcs dibuixats i sabons que tenen forma de salsitxa. Tot un homenatge als vells establiments de xarcuteria que farà les delícies dels golafres més carnis. Des d'ara deixareu d'associar la ciutat amb els judicis. ■ *Manuel Pérez*

Més coses que voldríem tenir a BCN a **timeout.cat/grrrr**

061 CatSalut Respon

Cost de la trucada: segons operadora.

Creus que has d'anar a urgències?

Truca al 061.

Sabies que una gran part de les urgències mèdiques es poden resoldre sense haver d'anar a l'hospital? Al 061 responem les teves consultes de salut les 24 hores i t'indiquem on has d'anar per rebre l'atenció més ràpida.
Per una salut millor, 061 CatSalut Respon.

061.gencat.cat
#061CatSalutRespon

Generalitat de Catalunya

7,5 Milions de futurs

BCNQUIZ!

Clubbing

Per **Ricard Martín**

La cultura de clubs es va generar a Barcelona a mitjans dels 90, i d'aquí tenim una saludable escena de nit. Què en saps?

1. Per què el Moog es diu Moog?

01. Perquè l'humorista Toni Moog hi feia de *segurata* a la porta, i era tan simpàtic que la gent va acabar dient: "Què, anem al Moog?".
02. En honor a Robert Moog, qui va ser l'inventor del primer sintetitzador.
03. Perquè a les sis del matí hi sonava una sirena per fer fora la gent i la gent esperava el "mooooooooog!".

2. Nits en blanc

ASTIN
→ Del dret i del revés, té nom de club.

OPALO
→ Nom apol·lini, nits dionisíaques.

CADIRES
→ Tot i el nom, al soterrani no hi seu ningú.

IDENTI-KIT!

IRISNEGRO

Es deia Aleix Vergés, però tothom el recorda pel seu nom artístic: va ser el primer –i com qui diu únic– DJ superestrella de l'escena techno barcelonina.

Tenia àngel: era guapo, carismàtic i una habilitat innata per mesclar pop i electrònica; la seva popularitat va propulsar l'escena clubber. Va morir el 2006 amb només 32 anys.

3. Cert o fals?

→ Carles Flavià va estudiar teologia i va exercir de capellà. A finals dels 70, empalmava les disbauxes a Zeleste amb la missa de vuit.

4. Quin club punk va existir en l'encreuament de Pallars i Roc Boronat?

01. El Butiklan, l'adaptació barcelonina del Bataclan de París.
02. El Garatge Club, on es van poder veure alguns dels millors concerts d'aquest gènere a Barcelona.
03. Puerto Hurrako, on només et deixaven entrar si tenies un imperdible clavat a la galta.

SOLUCIONS: 1. 2. El 1915 va obrir com a Vila Rosa, als 60 va ser sala de flamenc i va reneixer com a **MOOG** el 1996. 2. **NITSA**. A la Pl. Joan Llongueres el 1994 se'n va gestar la primera versió, zona zero de l'escena electrònica de Barcelona. **APOLO**. Més d'11.000 bandes i 5.550 DJs hi han passat. SIDECAR. Amb quasi 40 anys de vida, són la sala de concerts amb la programació i l'interès més longeva de Barcelona. 3. Cert. Intrigat per saber on anava Flavià –efímer gerent del primer Nitsa–, Sisa el va seguir. El va veure entrar en una església, posar-se una sotana i repartir hòsties. 4. 2. Del 1992 al 2002 al **GARATGE CLUB** hi van tocar Mark Laneegan o Jon Spencer. IDENTI-KIT: **DJ SIDERAL**.

Si no treballés a Time Out seria... Restaurador escapista
Guillem Catena
Junior finance

De ben petit sempre he estat tafanejant entre els fogons de la meva àvia. No us sabria dir si per porc o per aprendre, crec que per totes dues coses. M'encanta la cuina perquè em relaxa i perquè és un ofici generós. Saber que una cosa que has fet amb les teves pròpies mans ha tret un somriure a la teva gent, ja em fa feliç. Alhora també m'agraden els *escape rooms*: ho ajuntem tot i... tenim un restaurant on per accedir-hi haureu de passar unes proves d'habilitat mental! No sé si seria bona idea, però, perquè potser ens trobaríem gent deshidratada i desnodrida que no ha estat capaç de sortir-se'n...

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a **timeout.cat**

Berenice Abbott. *West Street*, 1932
International Center of Photography, Purchase, with funds provided by the National Endowment for the Arts and the Lois and Bruce Zenkel Purchase Fund, 1983 (388.1983)
© Getty Images/Berenice Abbott

BERENICE ABBOTT

RETRATS DE LA MODERNITAT

20/2—19/5—2019

Fundación MAPFRE
Casa Garriga Nogués
C/ Diputació, 250
08007 Barcelona

Evita l'espera,
compra la teva entrada per internet
https://entradas.fundacionmapfre.org

Segueix-nos a
www.fundacionmapfre.org

Fundación MAPFRE

SÈRIES

Mira lo que has hecho 2

UNA DRAMÈDIA D'AUTOR en la línia de *Better things*, *Catastrophe* i *Master of none*. En aquesta segona temporada hi ha menys riures, més drama i més metaficció. Després de protagonitzar la pel·li de Carlo Padial (*Algo muy gordo*), Berto Romero juga mostrant les costures de la sèrie, darrere les càmeres i amb el constant joc autoreferencial. L'evolució respecte a la primera temporada és total i ens confirma que tenir fills és un pal. ■ *Serielizados*

→ Disponible a Movistar+.

A favor

Berto Romero va rebaixar el seu sou per cobrar el mateix que la seva parella a la sèrie, Eva Ugarte. Tots dos claven el rol de parella jove que espera bessonada. Tot el realisme de la sèrie és gràcies a la bona sintonia entre ells.

En contra

En una sèrie costumista com aquesta, rodada i viscuda a Barcelona, s'agrairia de tant en tant el català en algun diàleg, donant importància al context. Sense tenir en compte això, la història queda un pèl deslocalitzada.

DICCIONARI URBÀ

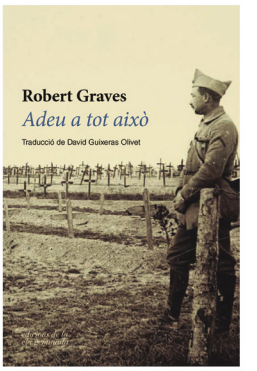
ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

En vol vent

Expressió que substitueix l'adjectiu al sintagma 'so envoltant'. En principi era un barbarisme, però roman perquè el so, en reproduir-se per diversos canals d'àudio, sembla que desitgi córrer per l'aire, vulgui ser vent.

3 RAONS PER LLEGIR...

ADEU A TOT AIXÒ
Robert Graves
→ Trad. de David Guixeras. Edicions de la ela geminada. 492 pàg. 19,95 €.

1.
La guerra des de dins
Amb 19 anys, Robert Graves se'n va anar a França a lluitar a la Primera Guerra Mundial i s'hi va estar gairebé tres anys, amb breus interrupcions per descansar o recuperar-se de ferides lleus. Fins que gairebé hi mor: van arribar a anunciar-ne la defunció a la seva mare. Anys més tard, quan en tenia 34, va decidir escriure una crònica, precisa, desenganyada, de tot el que havia viscut.

2.
La guerra dels poetes
Rates, soldats morts de por, oficials que se suïciden, cadàvers putrefactes i la pregunta de què coi estic fent a la trinxera solquen un volum imprescindible per entendre el segle XX, on l'autor de *Jo, Claudi* assumeix la condició de poeta a les beceroles i no s'oblida dels de la seva estirp, de Wilfred Owen a Siegfried Sassoon. Molta ironia, despit i ràbia. I poca lírica.

3.
Quina joventut!
La qüestió és que Graves, amb 28 anys, ja havia fet una guerra, s'havia casat i havia tingut quatre fills, i s'havia llicenciat a Oxford... Poques memòries de joventut són tan apassionants com aquestes. ■ *Andreu Gomila*

Troba més lectures apassionants a **timeout.cat/llibres**

Singular
& Cultural
CADA HOTEL UN UNIVERSO
EUROSTARS
HOTELS
MÁS DE 100 HOTELES EN 15 PAÍSES
www.eurostarshotels.com

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

CINEMA

Brain Film Fest

El cervell és el protagonista d'aquest festival que inclou la novena edició del Premi Solé Tura i que programa xerrades, tallers i projeccions de films que parlen d'autisme, Alzheimer i discapacitats mentals, però també de superació, respecte i inclusió.

→ CCCB. M: Universitat. Del dijous 14 al diumenge 17.

CREACIÓ

Mostra de Joves Creadors

L'Escola de Mitjans Audiovisuals organitza aquesta trobada de joves creadors amb foto, il·lustració, circ, xerrades i música centrats en el medi ambient i la sostenibilitat.

→ Espai Jove Boca Nord. M: Horta. Dj. 14. 17.30 h.

MÚSICA

MIM-A Santa Coloma

12 hores de música feta per dones a Santaco, amb Estrogenuinas, Las Niñas Perdidas, Santa Salut i Elane, Esmeralda Colette, La Femme Brutal i Siamiss DJs.

→ Mas Fonollar. M: Santa Coloma. Ds. 16. 11.30 h.

POESIA

Ruta poètica a La Model

Mireia Calafell, Dolors Miquel i Blanca Llum Vidal participen en el recital a l'antiga presó que forma part de l'exposició *Les preses de Franco*.

→ La Model. M: Entença. Dj. 14. 18.30 h. Inscripcions: coordinacio@camiamic.cat.

ESPORT

Ral·li de cotxes d'època

Abans que marxin cap a Sitges, podeu admirar els cotxes participants, anteriors al 1928, i els seus amos vestits d'època.

→ L'Illa. M: Maria Cristina. Ds. 16, de 10 a 17.30 h. Pl. Sant Jaume. M: Jaume I. Dg. 17, de 8.30 a 10 h.

Trobareu moltes més idees per fer a Barcelona sense gastar ni un cèntim a **timeout.cat/barcelonagratis**

Time Out BARCELONA

Portada: **IRISNEGRO**
Fotografia: **IVÁN MORENO**

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | **Directora General de Negoci** Mabel Mas | **Directora General Financera** Judit Sans **Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client** Fanny Campeny | **Directora** María José Gómez | **Director d'art** Diego Piccininno **Disseny** Marta Sagarra | **Edició gràfica** Maria Dias | **Cap de redacció** Marta Salicrú | **Redacció** Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | **Web en català** Manuel Pérez | **Web en castellà** Erica Aspas | **Web en anglès** Jan Fleischer | **Notícies** Marc Andreu | **Col·laboradors** Xavier Amat, Laia Beltran, Òscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Javier Pérez Senz, Marta Porter, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Daniel Vázquez Sallés, Nuria Vidal | **Correcció textos** Txell Coll, Rafel Soler | **Directora de Solucions Creatives i PR** Carlota Falcó | **Directora E-Commerce i Comercial** Aroa Cervantes | **Responsable de Comunicació i Sponsor** Clara Narvión | **Cap de Branded Content** Begoña García Carteron | **Social Manager** Alba Abelló | **Responsable de Programàtica i Adops Digitals** Henar Pérez | **CRM Specialist TOS** Quim Almansa |**Adjunta Direcció General de Negoci** Vanessa González | **Màrqueting i Comercial** Esther Andrés, Angelo Benetti,Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llubera, Juan Carlos Baena, Dolors Prat | **Coordinació de publicitat** Carme Mingo Fabregat | **Administració i Finances** Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | **Edita** Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | **Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.**

Impressió Rotocayfo Impresia Ibérica | **Distribució** Suscripress | **Dipòsit legal** B-44772-2010
ISSN 1888-3850 | **Time Out Digital ISSN** 2462-3385 | **Exemplar gratuït, prohibida la venda**

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per: pyd

ALGODONERA

· MARKET · LAB ·

Textiles, flavours & design

Market al Cotton House Hotel

Gran Via, 670 Barcelona (Roger de Llúria)

Dissabte 16 i Diumenge 17 de Març

12:00 a 19:30

Edició Especial

Cap de setmana

2019

Entrada Lliure

#AlgodoneraMarketLab

www.hotelcottonhouse.com

Estrella Damm

A gran escala

Tenen la base a la ciutat, però es passen l'any viatjant pel món pintant grans murs de colors. Parlem amb quatre dels ambaixadors més prestigiosos de l'*street art* de Barcelona

Per **Pol Pareja**
Fotografia **Iván Moreno**

Què queda de la Barcelona de principis dels 2000, aquella ciutat que es va convertir en la capital mundial del muralisme? El pòsit d'aquells anys és divers, generós i traspassa les nostres fronteres, però corre el risc d'evaporar-se. Són molts els artistes urbans de primer nivell que tenen la seva base a la ciutat gràcies a la influència d'aquells anys. La majoria de la seva obra, no obstant això, ha marxat dels nostres carrers cap a festivals d'art d'altres capitals, on acaben pintant les grans façanes per les quals aquests creadors són reconeguts internacionalment.
"Tenim una escena riquíssima i ens sobra creativitat", opina Aryz, un dels muralistes catalans més prestigiosos arreu del món, amb centenars de milers de seguidors a les xarxes socials. "El problema és que aquí pràcticament no hi ha recursos per donar suport al que fem", conclou.
Avís per a navegants: no parlem de grafiti. La confusió entre aquest terme i l'*street art* és habitual i gairebé tothom els posa al mateix sac quan hi tenen poc a veure. Mentre el grafiti té un component intrínsecament il·legal i normalment es basa en lletres, el muralisme d'avui dia s'acostuma a fer amb permís i aposta per dibuixos, composicions i formes abstractes. De fet, molts d'aquests creadors reneguen de l'etiqueta d'artista urbà. Per ells, l'únic que tenen en comú és que pinten al carrer i poc més. "Estem definint un moviment només pel suport escollit on realitzem la nostra obra", opina Kenor, reconegut muralista barceloní amb més de 30 anys d'activitat a les espatlles.
Aryz, Cinta Vidal, Kenor i Mina Hamada són de diferents edats i procedència, però tots han begut de l'escena barcelonina i desenvolupen bona part dels seus encàrrecs fora del país.
"Ens valoren més a fora que aquí", assenyala Hamada, "veiem com altres països europeus hi destinen molts més recursos", afegeix.
Per realitzar aquest reportatge pràcticament s'han hagut d'alinear els astres: no ha estat fàcil enganxar els quatre artistes a la ciutat, acostumats a passar bona part de l'any dormint en hotels i pintant grans façanes amb el permís (i reconeixement) de les autoritats. Quan s'hi va contactar, un estava a punt de marxar al Japó, una a França, l'altre a les illes Canàries... Al final, però, tots acaben tornant a Barcelona.

Kenor
(Barcelona, 1976)

Des de finals dels 80 amb un aerosol entre mans. 30 anys després, segueix sortint cada setmana tres o quatre nits a pintar

Ja fa 20 anys que Kenor va començar a allunyar-se de les lletres i del grafiti més clàssic inspirat en el hip-hop. "Sempre he escoltat música electrònica molt abstracta", comenta aquest veterà de l'escena, "el ritme i les composicions de segells com Warp em van portar cap a la pintura abstracta".

En aquell moment, Kenor era una rara avis. No pintava lletres, però volia seguir fent les seves acolorides formes geomètriques en suports il·legals com els trens de rodalia. "Llançava línies mentre vigilava a esquerra i dreta", recorda, "vaig adonar-me que era molt gestual i senzill".

El boom de l'*street art* a Barcelona el va acollir amb els braços oberts i van començar els viatges: els Estats Units, Colòmbia, Rússia, Polònia, Dinamarca, Finlàndia... "En aquell moment pintàvem per amor a la vida, però de cop ens van començar a pagar pel que fèiem", explica.

Tot i ser un dels artistes més respectats, afirma que sempre mantindrà la connexió amb el carrer i la il·legalitat. "Jo em desvinculo de l'art urbà, no em sento part d'aquest circuit", assegura. Per això, 30 anys després, segueix sortint tres o quatre nits a la setmana a pintar al carrer i a les vies del tren. "Em connecta amb el silenci, la nit, les olors... encara tinc la necessitat de dir que una part de la ciutat és nostra".

***Gamma player* és un mural de 51 metres d'alt que Kenor va fer al barri de Sviatoshyn Raion, a Kíev, durant el 2015.**

***Techno*. El barceloní va realitzar aquesta obra durant el festival Polyhedric, que es va celebrar el 2017 a l'Hospitalet.**

Mina Hamada
(Nova Orleans, 1981)

Va néixer als Estats Units i va créixer als carrers impol·luts del Japó. Volia ser autora de llibres infantils fins que el 2009 va veure a Barcelona un esprai per primer cop

Després d'haver crescut al Japó, on tot està ben polit i ordenat, descriu l'arribada a la ciutat el 2009 pràcticament com una epifania. "Mai havia vist un esprai fins que vaig arribar aquí", reconeix. "Vaig descobrir un nou món, no en tenia ni idea que hi havia tanta gent pintant murals pel món".

Hamada tenia ben clar el que volia fins que va arribar a Barcelona. "Jo feia dibuixos, escrivia contes i poemes... el que volia era ser autora de llibres infantils", explica amb un castellà amb marcat accent japonès. En principi venia a passar un any perquè la ciutat la inspirava i volia fer nous amics. Ja en fa 10 anys, d'això, i encara no ha marxat.

Hamada ni tan sols sabia que se'n podia viure, de pintar murals. Fins que el 2011 es va aliar amb Zosen, un artista urbà de Barcelona amb molts anys de trajectòria. A poc a poc van començar a col·laborar i a portar les seves formes planes i abstractes per diferents parts del món: Irlanda, Rússia, França, Itàlia, els EUA, Mèxic, l'Argentina, el Japó...

Abans l'obra d'estudi representava la meitat de la seva feina, ara pràcticament dedica tot el temps a pintar murals. "M'agrada pintar al carrer perquè és menys introspectiu", comenta, "t'obliga a comunicar-te amb la gent".

Mina va fer aquest mural al parc del Carmel (Barcelona) durant el festival Caminart, el setembre del 2016.

Composició pintada per l'artista al centre de Long Beach (EUA) en el festival Pow! Wow! el setembre del 2017.

Cinta Vidal
(Barcelona, 1982)

Pintava telons de gran format per a obres teatrals de companyies com Dagoll Dagom o La Cubana. Fa poc va fer el salt als carrers

"Jo no vinc del carrer, com la majoria de muralistes, sinó que vaig aprendre el gran format al taller d'escenografia". Es podria dir que la Cinta Vidal va fer el camí al revés que la majoria d'artistes urbans. Si molts van començar als murs i després van entrar a les sales i galeries, ella va iniciar-se de ben petita, amb només 16 anys, pintant telons teatrals al taller d'escenografia Can Castells. No va ser fins fa poc que va fer el salt al carrer i als festivals.

"Escassejava la feina per culpa de l'IVA cultural i vaig començar a fer obra petita pel meu compte", recorda dels seus inicis en el muralisme, ara fa quatre anys. Va ser en aquell moment que li van proposar pintar la paret d'un local a Barcelona i el seu galerista va observar que tenia talent pels murs. Ràpidament la va posar en contacte amb festivals de *street art* de tot el món i van començar els viatges: Hawaii, el Canadà, el Japó, Hong Kong...

Tot i que reconeix que gaudeix molt amb els murals, explica que darrerament s'ha centrat més en els quadres. "És molt físic pintar aquestes parets tan grans i tinc algunes lesions", es lamenta. Tot i això, a l'abril té dos grans murals programats: un a Barcelona i l'altre a Cardedeu.

Mudances **va ser una col·laboració de la Cinta amb Uriginal feta el març del 2016 a un mur situat als voltants de Montjuïc.**

White Hong Kong **és un mural que Vidal va pintar a Hong Kong l'abril del 2018, en el marc del HK Walls Festival.**

Aryz
(Palo Alto, 1988)

Provinent d'una família d'artistes, les seves grans composicions i una gamma cromàtica molt particular l'han convertit en un referent mundial

Una casualitat (o la falta de recursos) va definir la gamma cromàtica amb què Aryz s'ha fet famós arreu del món. "Vaig començar a pintar fàbriques abandonades amb pintura reciclada que trobava a la deixalleria", relata per telèfon mentre prepara la maleta per marxar a fer un mural al Japó. "Els colors que emprava, totalment aleatoris, van marcar la meva manera de pintar i van definir el meu estil sense que en fos conscient".

Es va criar a Cardedeu, tot i que des de l'adolescència va aprendre del que veia als carrers de Barcelona. "Cada vegada que venia a la ciutat al·lucinava. Jo m'he nodrit de la riquesa que hi havia als nostres carrers", assenyala. Tot i això, Aryz destaca el fet d'haver crescut allunyat de la ciutat. "El joc és molt diferent si comences en un poble", assenyala, "saps perfectament qui viu a cada casa i no li pintes la façana a ningú".

Recentment va decidir compilar en un llibre (*Outdoors*) els darrers deu anys d'activitat muralística gràcies a la qual ha fet la volta al món. La sorpresa va arribar quan va engegar una campanya de micromecenatge per pagar-ne l'edició: en poc temps va recaptar més de 115.000 euros.

Príap i Demèter. **Aryz va realitzar aquest mural a Granollers el juny del 2014.**

Va pintar aquest bodegó l'abril del 2017, durant el Jidar Street Art Festival, a Rabat (Marroc).

RUTA PER BCN

‘Street art’ de dalt a baix

MARIA DIAS

MARIA DIAS

No ens enganyem, per molt que algunes empreses ofereixin *tours* on diuen mostrar el millor *street art* de la ciutat, apreciar una bona intervenció urbana és com veure una estrella fugaç: has d’estar al lloc i al moment adequat. Moltes obres són efímeres i duren pocs dies. És arriscat assegurar que a un determinat lloc hi trobaràs una determinada obra, de manera que el millor consell és que tingueu els ulls sempre oberts quan camineu a la cerca de plantilles, pòsters, intervencions... Tot i això, hi ha algunes obres (i llocs) imprescindibles on segur que hi trobareu material de qualitat.

Comencem ben amunt, al barri del Guinardó, per observar la gran façana que Sixe Paredes hi va pintar el 2016 al carrer Lepant, 424. Sixe és probablement el muralista barceloní més reconegut i amb més anys de trajectòria, de manera que també us recomanem que baixeu fins al Raval per observar un dels seus clàssics: l’homenatge a Joan Miró situat al carrer Sant Pau cantonada Riereta. Abans d’endinsar-vos a l’antic barri Xino, podeu observar la bonica façana de La Carboneria (Urgell, 30), un edifici catalogat recentment que va ser el primer bloc de l’Eixample de Cerdà.

Apreciar una bona intervenció urbana és com veure una estrella fugaç

Seguint al Raval, ens acostem a la plaça Salvador Seguí on originalment estava el mural contra la sida que el llegendari Keith Haring va pintar a Barcelona fa més de 30 anys. Podeu veure la reproducció que es va fer al pas que porta a la plaça de Joan Coromines, al costat del MACBA.

La ruta ens porta després al Paral·lel, als jardins de les Tres Xemeneies, un espai “alliberat” on les intervencions es renoven diàriament. Al principi només s’hi pintava als tres murs de la plaça, però ara totes les parets adjacents també estan plenes de colors i la gent hi pinta amb tota tranquil·litat.

Seguim pel Poblenou, un dels punts neuràlgics de l’art urbà barceloní gràcies a les possibilitats que ofereix el passat industrial d’aquesta zona. Hi trobareu intervencions interessants als voltants del mercat dels Encants Vells, al carrer Pere IV, prop de la parada de Selva de Mar i a espais com la fàbrica Can Ricart.

Tampoc podeu deixar passar, una mica més amunt, la Nau Bostik (Ferran Turné, 11). Hi trobareu un espai de 6.000 metres quadrats amb centenars d’intervencions, probablement la galeria urbana més gran de la ciutat.

INFORMACIÓ DE SERVEI

Esprais, rotuladors, parets...

Montana Shop & Gallery
Sens dubte, l’epicentre del grafiti i l’*street art* a la ciutat. Són dues portes adjacents: en una hi ha la botiga i a l’altra la galeria, una de les primeres de la ciutat focalitzada en mostrar l’obra d’estudi que fan artistes urbans. Cada dos o tres mesos fan inauguracions i s’hi reuneix la flor i nata dels grafiters i muralistes.
→ Comerç, 6.
www.montanagallerybarcelona.com

Andén Graffiti Shop
Una altra botiga clàssica de material per artistes urbans. Situada al cor del Raval, hi trobareu una àmplia varietat d’esprais i retoladors, tintes i pintures així com accessoris imprescindibles per intervenir l’espai públic.
→ Joaquín Costa, 1. andenbarcelona.com

Wallspot
Una iniciativa molt polèmica que divideix els grafiters i muralistes. És una web a través de la qual podràs reservar un espai públic per pintar-hi sense que et molesti la policia. Per a molts, representa un pas endavant en la reclamació d’espais per pintar. Per a d’altres és un pas enrere que implica haver de demanar permís per pintar a llocs on s’hi ha pogut intervenir tranquil·lament des de fa molt temps.
→ wallspot.org

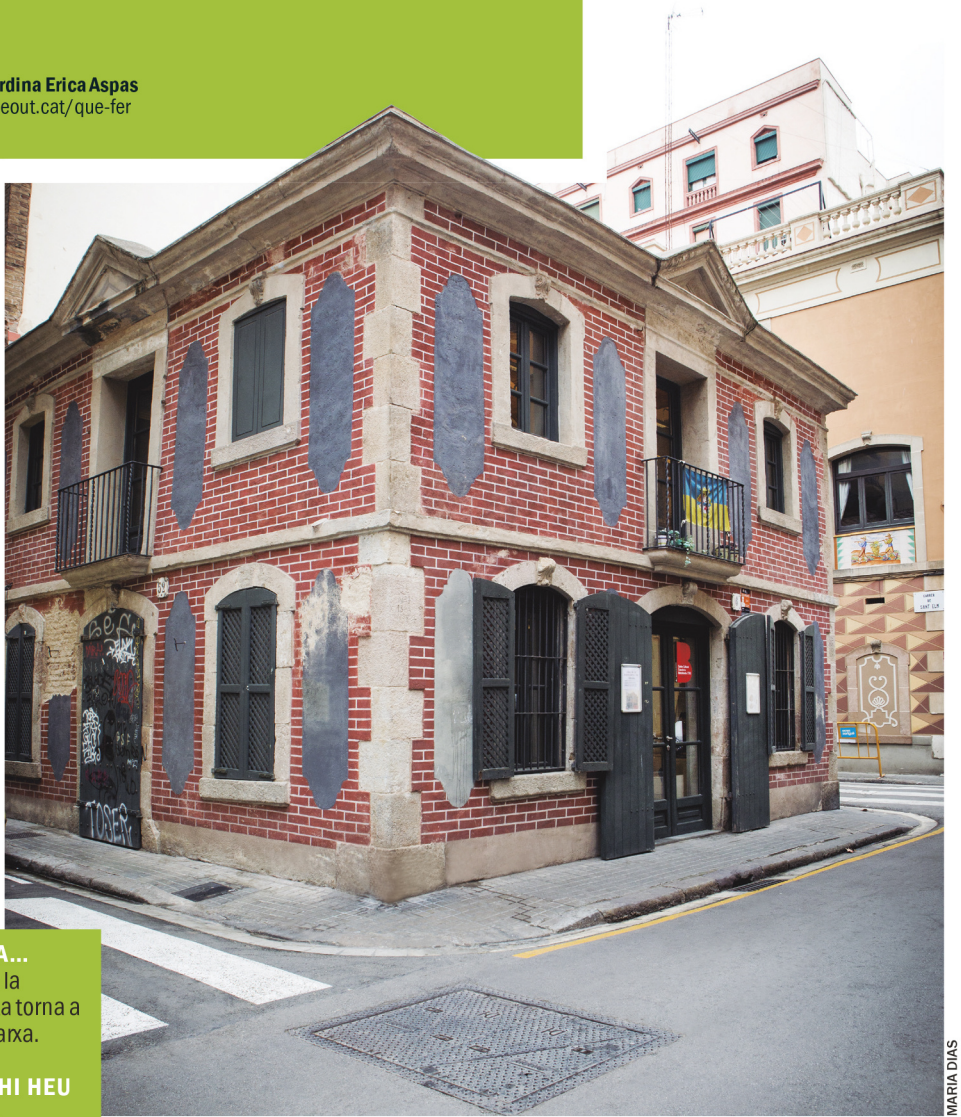
Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Us ha fet venir gana?
timeout.cat/paelles-barceloneta

Passat i present vora el mar

La Barceloneta recupera aquest equipament per posar en valor la seva història i patrimoni. L'*Erica Aspas* s'hi vol instal·lar

MARIA DIAS

A LA BARCELONETA fumaven "tabac ros dels americans". "Vam veure el primer biquini, el primer *topless* i el primer nudisme!". Qui treu pit del seu barri és Vicenç Forner, fotògraf. Un home savi que coneix la Barceloneta millor que ningú i que en uns minuts identifica els problemes del barri i diu tenir-ne les solucions. Ha entrat a la Casa de la Barceloneta, reoberta l'1 març, per veure què s'hi cou. "Quines ganes teníem que tornés a obrir –diu–, aquí convoques alguna cosa i el barri hi va en massa". Aquesta és una de les funcions de l'equipament, fer bullir l'olla, potenciar la història i el patrimoni del barri dinamitzant-lo. I conservar i difondre l'Arxiu de Ciutat Vella donant a conèixer què és i com poden col·laborar els veïns i les veïnes, així com donar vida al fons fotogràfic de la Barceloneta i també crear una xarxa entre la Casa de la Barceloneta, el Centre Cívic i la Biblioteca Barceloneta-La Fraternitat perquè els continguts circulin i es comparteixin.

Que no us passi desapercebuda perquè com a edifici en si ja té el seu interès. Quadradeta, amb façana a tres carrers i de dues plantes és un exemple de com eren els edificis originals del barri al segle XVIII, quan es va construir. A la planta baixa hi ha una petita exposició de com eren aquestes construccions i les transformacions que han viscut al llarg dels segles. Va estar tancada prop de dos anys i ara torna molt més professionalitzada. La gestió de l'equipament és de Puça Espectacles i dels continguts se'n fa càrrec l'Associació Conèixer Història, especialistes en memòria històrica, per això tenia sentit que la primera exposició de la nova etapa sigui *Fugint de les bombes*, que recull els testimonis de tres famílies de la Barceloneta que, a causa dels bombardejos que va patir el barri durant la Guerra Civil, van haver de marxar a la zona alta. ■

DE QUÈ VA...
La Casa de la Barceloneta torna a estar en marxa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per conèixer el barri i la seva gent fora de l'aigua.

→ Casa de la Barceloneta.
M: Barceloneta. De dt. a dv., de 16 a 21 h. Dt. i dj., de 10 a 13 h. Ds., de 10 a 14 i de 16 a 20 h. Gratis.

NO T'HO PERDIS

Un verd mil·lenari

AMB 16 EDICIONS, l'Spannabis és ja la fira de referència a escala mundial dedicada al cànnabis. Enguany torna a la Fira de Cornellà amb prop de 300 expositors, més espai expositiu, *food trucks* i un consultori legal per resoldre tots els dubtes que tingueu.

El saló coincideix amb la setena edició de les World Cannabis Conferences, unes trobades amb personalitats científiques, mèdiques i fins i tot polítiques que parlaran dels avenços, les novetats i la regulació d'aquesta planta i dels seus usos.

A més de la part expositiva i de venda –amb llavors però també mil i un objectes i productes fets amb la planta del cànnabis–, xerrades i concursos, l'Spannabis d'aquest any es presenta més festiu i proposa un programa d'actuacions musicals intens.

El *line up* de divendres 15 està format pel lleidatà Psygroo, amb una proposta de psicodèlia progressiva; Warriors of Dub Sound System; els francesos Full Dub, i el reggae amb arrels de Weeding Dub. Dissabte hi actuaran el duet Green Beats amb una sessió d'electro, dub i espiritualitat; les noies de Mina's Collective; l'espectacle amb instrumentals de Sista Livity & Good Over Evil, i Mahom. Diumenge teniu, entre d'altres, la competició de rap *freestyle* 420 Backyard Battle. ■ *E.A.*

DE QUÈ VA...
La fira de referència dedicada al cànnabis.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per entendre tot el moviment darrere d'aquesta planta.

→ Fira de Cornellà. FGC: Almeda. Dv. 15 i ds. 16, d'11 a 2.30 h. Dg. 17, d'11 a 20 h. 19 € (45 € abonament).

CAP DE SETMANA IDEAL

el Periódico

Eduard Olivella
Documentant cultura

Exposició
Del 29 de novembre de 2018 al 18 de maig de 2019

Arxiu Fotogràfic de Barcelona
Pl. Pons i Clerch, 2, planta 2a
08003 Barcelona
Tel. 932 563 420

Horari de visita
De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Festius tancat
Visites comentades per a grups
Telèfon reserves: 932 563 420

Accés
Autobús: V15, V17, V19, H14 i 45
Metro: Arc de Triomf (L1) i Jaume I (L4)
Renfe: Arc de Triomf

Entrada lliure

barcelona.cat/arxiufotografic

Ajuntament de Barcelona
AFB Arxiu Fotogràfic de Barcelona

EXPOSICIÓ
CATALUNYA MAR ENLLÀ
TRES SEGLES DE MARINA CATALANA: XVIII-XX
mmb MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

Divendres

Subterfuge Stereoparty

Quan Los Fresones Rebeldes ho petaven a la ràdio no els vau poder veure en directe? Ara teniu una nova oportunitat en aquesta festa del segell Subterfuge, que celebra 30 anys i els porta al Razzmatazz, compartint cartell amb Soledad Vélez, entre el folk-rock intens i l'electro-pop.

→ Razzmatazz. M: Marina. Dv. 15. 20.30 h. 17 €.

MODA

Susi Sweet Dress

El mercat celebra 50 edicions amb els seus famosos vestits d'estil *vintage* i els de les seves col·leccions pròpies i amb un munt de sorpreses i amics.

→ Casa Capell. M: Fontana. Dv. 15, de 16.30 a 21 h. Ds. 16, de 12 a 21 h. Dg. 17, de 12 a 20 h. Gratis.

CINEMA

Zinemaldia

El Festival de Cinema Basc de Catalunya programa cinc films, molts d'ells inèdits a casa nostra. Tots comptaran amb la presència dels seus autors.

→ Cinemes Girona. M: Verdaguer. De dj. 14 a dg. 17. 4 € per sessió.

EXPOSICIÓ

Catalunya mar enllà

Noves oportunitats, nous models de vaixells i materials, més càrregues i rutes... 300 anys d'història de la marina catalana en 2.000 m²!

→ Museu Marítim. M: Drassanes. De 10 a 20 h. 10 € amb audioguia.

Dissabte

Selfpublished Weekend

Fira de llibres de fotografia autoeditats, dedicat a la imatge documental i amb 15 projectes estatals i internacionals. Diumenge hi haurà un maridatge de vins i fotollibres.

→ Mecànic. M: Lesseps. Ds. 16, de 12 a 21 h. Dg. 17, de 12 a 20 h. Gratis (maridatge, 15 €; socis, 10 €).

JOCS

Dones en peu de rol

En aquesta jornada nocturna de partides de rol les màsters seran únicament dones. També hi haurà una ludoteca on podreu provar més d'un centenar de jocs.

→ Lleialtat Santsenca. M: Plaça de Sants. Ds. 16. De 18 a 6 h. Gratis.

CINEMA

Ohlalà!

El festival de cinema francès programa dissabte els films *Dilili à Paris* (11.30 h), *Mon cher enfant* (17 h) i *Un amour impossible* (20 h).

→ Institut Français. Diagonal. Ds. 16. 6 € per sessió.

Diumenge

Calçot festival

Festassa al Clot, amb vermut, calçotada popular, el mercat On the Garage, activitats infantils i la música de Dadame, Sergi Deckard, Lucient i Sama Yax.

→ Parc del Clot. M: Clot. Dg. de 10 a 19 h. Gratis.

MÚSICA

St. Patrick's Festival

Celebreu el Dia d'Irlanda amb l'Orquestra Celta de Barcelona i convidats com la ballarina Betlem Burcet.

→ Casino L'Aliança. M: Poblenou. Dg. 17. 19 h. 15 €.

DANSA

Ai! Ja!

Macarena Recuerda Shepherd i Idurre Azkue porten aquesta peça que juga amb la percepció i l'engany.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Dg. 17. 20 h. 15 €.

Tens moltes més idees a **timeout.cat/cap-de-setmana**

BARTS
BARCELONA ARTS ON STAGE

22 de març
FESTA
PARAL·LELES
MIRANDA! I MOLTS MÉS
GUITAR BCN 2019
BARTS / APOLO

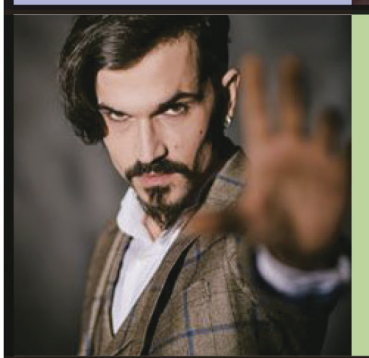

NEW SHOW!
Del 13 al 21 d'abril
MICHAEL´S LEGACY
L'homenatge al Rei del Pop que ja han vist més de 200.000 espectadors!

27 d'abril
MIND2MODE
El tribut internacional a SIMPLE MINDS, U2 i DEPECHE MODE

Del 9 de març al 16 de maig
ADOLFO MASYEBRA
#MENTALIMPRO
BARTS CLUB

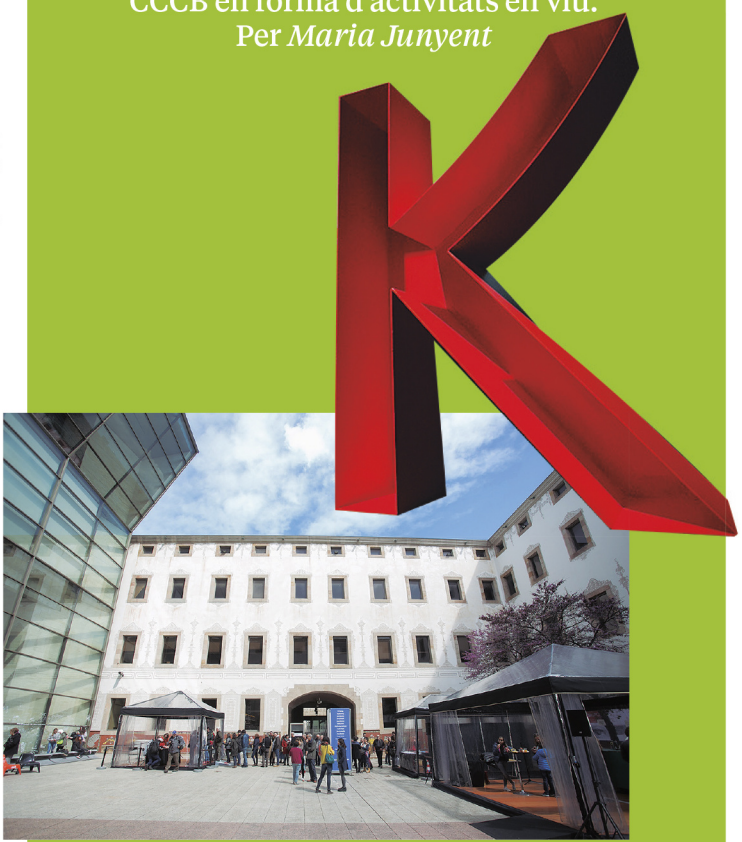
ESTRELLA DAMM
el Periódico
Nivell Publicitari
arcoiris
SUITES CONCORDIA BARCELONA
VENDA D'ENTRADES
BARTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

TOP 9

Imperdibles del Kosmopolis

Del 20 al 24 de març la literatura salta de les pàgines dels llibres al CCCB en forma d'activitats en viu. Per *Maria Junyent*

01.

Exploradors entre ruïnes

Una conversa entre els escriptors Gonçalo M. Tavares i Enrique Vila-Matas, radicalment oposats en estètica i proposta literària, al voltant de la desaparició i la dissolució del temps. Els modera la filòloga Anna Maria Iglesia.

→ Dimecres 20. 19.30 h. Gratis.

02.

Metàfora: el vell i el nou relat que crea el món

Agustín Fernández Mallo, Amelia Gamoneda i Gustavo Schwartz dialoguen sobre la manera com les metàfores, un element rellevant en la construcció dels sistemes socials i comunicatius, també han ajudat a crear el pensament i el llenguatge científic. Abstracció conceptual feta xerrada.

→ Dijous 21. 18 h. 3 €.

03.

'That's the story'. Claus i dilemes del relat quàntic

La ciència també forma part del Kosmopolis. El científic i assagista Philip Ball (guanyador del premi Physics World 2018) i José Ignacio Latorre, uns dels físics quàntics més rellevants d'Espanya, ens acosten les claus i dilemes del relat quàntic després de projectar el documental *That's the story*, sobre com es va fer la primera bomba atòmica.

→ Dijous 21. 18 h. 3 €.

04.

El sentit d'un relat

I si la ficció contingués més veritat que el mateix periodisme? L'escriptor Julian Barnes i Anna Guitart, periodista especialitzada en literatura, parlen sobre el relat com a element que dona sentit al món sense simplificar la realitat.

→ Dijous 21. 20 h. 3 €.

05.

Elogi de la lectura crítica (i inútil) dels relats

Per una banda, tenim l'estudiós de la literatura Daniel Cassany, que xerrarà amb Juan Carlos Calvo (director de la Biblioteca Camp de l'Arpa-Caterina Albert) sobre la interpretació de textos (11 h). Per l'altra, el professor de literatura italià Nuccio Ordine parlarà amb Olga Cuadrado (Biblioteca Fátima Mernissi de Sevilla) i Julián Figueres (Biblioteca Vapor Vell) sobre el sentit de la vida a través de la literatura (12 h).

→ Divendres 22. D'11 a 14 h. Gratis.

06.

Els relats que inspiren Kubrick

El cinema de Kubrick beu de la literatura, dels grans clàssics als supervendes. Simon Roy, Rodrigo Fresán i Laura Fernández conversen al voltant de les claus que el director de *Barry Lyndon* va portar a la gran pantalla.

→ Divendres 22. 18 h. 3 €.

07.

Llibertat sencera

Sense condicions d'origen, ni de classe ni d'identitat. Així és com Mona Eltahawy, Najat El Hachmi i tantes altres filles de famílies musulmanes a Europa volen ser lliures. Una conversa necessària sobre feminisme, migració i la toxicitat de la dreta.

→ Divendres 22. 21 h. 3 €.

08.

Nova il·lustració radical sobre la siliconització del món

El projecte de civilització de Silicon Valley, basat en l'organització algorítmica de la societat, es troba en procés de colonitzar el món. Els filòsofs Marina Garcés i Éric Sadin exploren vies per tornar a posar en el centre del debat la condició humana.

→ Dissabte 23. 20 h. 3 €.

09.

Blixa Bargeld

El vocalista d'Einstürzende Neubauten i pioner de la música industrial proposa una *performance* en què explora els límits de la veu amb un apropament poètic i irònic.

→ Dissabte 23. 21.30 h. 7 €.

Restaurant LomoAlto

Claris Hotel & Spa

PREN-NE NOTA

Feu-vos un passeig gurmet

Hotels i restaurants del passeig de Gràcia s'han unit per oferir-vos quatre grans plans gastronòmics de la mà dels millors xefs locals

SI US PENSÀVEU que pel passeig de Gràcia només es podia passejar i anar de compres, estàveu equivocats! Ara, del 14 al 24 de març, teniu deu dies per descobrir, conèixer i assaborir el talent gastronòmic del carrer més cosmopolita de la ciutat de la mà dels seus xefs. Fins a tretze hotels i restaurants del passeig de Gràcia i voltants s'han ajuntat per preparar quatre plans gastronòmics en què podreu explorar i degustar les delícies que els reconeguts xefs d'aquests espais han elaborat especialment per a l'ocasió.

A la Ruta de Platets podreu gaudir dels millors platets ràpids i senzills acompanyats d'una cervesa Estrella Damm: des d'un brou de calamarsets al Monument Hotel fins a una coca de poma i foie-gras caramel·litzat al Cafè de la Pedrera. Amb què us quedeu? A Menú Degustació podreu tastar les propostes més originals i delicioses en format de menú, on trobareu tant plats tradicionals com les últimes tendències i creacions gastronòmiques del moment. Gaudiu de les delicatessen dels millors xefs de la ciutat amb A Quatre Mans: cinc nits en què podreu degustar els menús que hagin elaborat xefs de la talla de Carme Ruscalleda o Martín Berasategui. I a les Experiències Gourmet podreu gaudir d'un munt d'activitats i propostes gastronòmiques: us hi esperen tastos de vins, *showcookings*, divertits concursos (i amb grans premis), sopars únics i fins i tot tallers gastronòmics per aprendre a fer un ou ferrat de mil maneres. Ja teniu preparat el davantal? ■

→ M: Passeig de Gràcia. Del 14 al 24 de març. www.passeigdegourmets.com

Plats, menús i xefs estrella

DELS DEU DIES gastronòmics, la cita més especial serà amb les cinc nits en què deu xefs de gran prestigi elaboraran en parella les creacions més exquisides. Hi trobareu menús de 105 a 200 euros en què podreu assaborir les delícies sorgides de la modernitat i passió de Berasategui i Xabi Goikoetxea; la cuidada fusió de cuina mediterrània i cantonesa de la mà d'Aurelio Morales i Nathan Minguell; els productes de temporada i la innovació de Pablo Tomás i Joel Castanyé; la millor cuina tradicional catalana de la mà de Nandu Jubany i Carles Gaig; i el tàndem familiar de Carme Ruscalleda i el seu fill, Raül Balam, en un menú de degustació que estarà basat en els signes del zodíac.

Hotel Majestic

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

DE QUÈ VA...
La festa grossa dels titelles a Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Són tot un art que no passa de moda.

→ Poble Espanyol. M: Espanya. Ds. 16 i dg. 17. D'11 a 18 h. 12 € (7 € de 4 a 12 anys. Consulteu els paquets familiars).

Un univers que penja d'un fil

DE GUANT O de fil, petits petits, gegants, centenaris i exòtics. Fa segles que els titelles ens expliquen històries i els nens, en particular, es queden atrapats en els seus microcosmos. El Poble Espanyol celebra aquest cap de setmana la desena edició del Festival de Titelles de Barcelona amb 60 funcions de catorze espectacles –de companyies estatals i internacionals, emergents i consolidades– a nou escenaris repartits pel Poble, la majoria d'ells a l'aire lliure. Destaca l'estrena absoluta d'*El meu amic Brutus*, de la companyia Príncep Totilau, que impactarà pel seu protagonista, un os de tres metres d'alçada, hiperrealista i manipulat amb tècniques d'animatrònica que, amb molt d'humor, representa situacions de la vida moderna a la ciutat. El programa inclou les obres per als més petits (de 0 a 3 anys) *El llop cantaire dels tres porquets i la Caputxeta*, de Pengim Penjam, *Poesia a la masia*, de Pamipipa, i *La nena dels pardals*, de Tirabec.

Els contes clàssics, com la Caputxeta, sempre tenen molt d'èxit, històries universals que identifiquen ràpidament. El programa també ens fa viatjar a Sud-amèrica, amb històries màgiques i d'amor, i a Itàlia, per saber si els putxinel·lis i els contes que s'expliquen al país de la bota són com els nostres o encara més emocionants. ■ *Erica Aspas*

Del 13 al 31 de març

dansa.

Quinzena metropolitana.

Badalona
Barcelona
Cornellà de Llobregat
El Prat de Llobregat
Esplugues de Llobregat
L'Hospitalet de Llobregat
Sant Cugat del Vallès
Santa Coloma de Gramenet
Viladecans

www.dansametropolitana.cat
#dansametropolitana

Organitza: Ajuntament de Badalona · Ajuntament de Barcelona · Ajuntament de Cornellà de Llobregat · Ajuntament del Prat de Llobregat · Ajuntament d'Esplugues · Ajuntament de L'Hospitalet · Ajuntament de Sant Cugat · Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet · Ajuntament de Viladecans

Amb el suport de: Diputació Barcelona Institut del Teatre · AMB Àrea Metropolitana de Barcelona

Patrocina: el Periódico

Col·laboren: TMB Transports Metropolitans de Barcelona · Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Mia Hansen-Løve

CAROLE BETHUEL

LA VAM DESCOBRIR amb *Todo está perdonado* i *El pare dels meus fills*, però va ser a *Un amor de juventud* que se'ns va guanyar per sempre, amb aquella cançó de Violeta Parra, aquell temps suspès en la idealització dels sentiments adolescents i aquell final fantàstic a la riba del Loira, amb l'aigua brillant com un raig de sol d'estiu. En certa manera, *Maya* ens hi recorda. És la història d'un home que viatja a Goa intentant trobar les seves arrels.

Com sorgeix la idea d'anar a rodar a l'Índia?
Volia trencar amb les meves pel·lícules anteriors. Vaig fer *L'avenir* acostant-me al medi en què vaig créixer, que és el dels meus pares, professors de filosofia, i vaig escriure el personatge d'Isabelle Huppert, una dona que es troba sola, passada una certa edat, i té la necessitat de reconstruir-se però no sap com. Això, per mi, va ser un procés tens. Ara necessitava alliberar-me'n, escapar-ne.

Amb l'actor, Roman Kolinka, ja hi havies treballat a *Edén* i a *L'avenir*, però mai com a protagonista. Era un assumpte pendent?
Sí. És un noi magnètic, una mica com Alain Delon. Té un carisma molt fotogènic, i alhora és un diamant en brut. Volia filmar-lo d'una manera que no fos intel·lectual, que el retratés com a home d'acció. Per això crec que *Maya* és el meu retorn a un cinema sensual.

De fet, m'ha fet pensar en el final d'*Un amor de juventud*, en Lola Créton caminant prop del riu amb un bastó i un barret de palla.
Les meves pel·lícules sempre parlen d'una transformació interior, i per això la imatge d'algú que camina i passeja és una constant. El que explica *Maya* podria ser un viatge iniciàtic, en certa manera inspirat en alguns autors del Romanticisme germànic com Adalbert Stifter.

Al principi ens assabentem que el protagonista ha estat retingut com a ostatge a Síria. Quin pes té el trauma en la seva aventura índia?
És el punt de partida. Ell és un corresponsal de guerra i l'acaben de deixar anar. Després, és com si la història fugís d'aquest record.

"Aquesta pel·lícula és el meu retorn a un cinema sensual"

A mi no m'agrada la violència, però no la puc fer desaparèixer del món. L'únic que puc fer és reduir-la al fora de camp.

Part de la pel·lícula passa en una casa amagada entre els arbres a Goa. On la vas trobar?
Aquesta casa, per mi, és el cor de *Maya*. De fet, no la vaig trobar enlloc, i per tant la vaig haver de fer construir, seguint l'estil colonial, en part perquè volia filmar com es cremava i les cases portugueses estan molt protegides. Vaig contractar un arquitecte indi que la va dissenyar i li va donar la pàtina de lloc antic, oblidat. Un any abans de rodar ja en tenia els plànols al meu pis de París, i fins i tot una maqueta amb un sostre que es podia treure i posar. La meva filla hi jugava, com si fos una casa de nines.

■ *Josep Lambies*

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Un drama molt real sobre un noi addicte a la metamfetamina.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Pel duel que encarnen Chalamet i Carell.

→ Dir. Felix van Groeningen (EUA, 2018). 120 min.

Beautiful boy

★★★★☆

AMB 23 ANYS, després d'haver fet d'Elio a *Call me by your name* i d'amant de Saoirse Ronan a *Lady Bird*, Timothée Chalamet ens ensenya una nova faceta, endinsant-se en un territori on cap altre actor de la seva generació no s'atreveix a trepitjar. Té aquell aire de Marlon Brando, el gest angelical de noi bonic que de sobte arrufa el nas, es violenta, ensenya les dents. Interpreta un nano modèlic, amb una carrera escolar brillant, que cau en una espiral de drogues: pastilles, metamfetamina... de tot.

Subtil, l'actor es mou en els silencis, on s'ensorra, menteix i, a la vegada, dissimula. El veiem amb la mandíbula desencaixada, com un zombi enmig del campus, totalment col·locat. El veiem conduint sota el sol de Califòrnia, escoltant Neil Young a la ràdio del cotxe, sobri, i podem percebre com se sent d'insatisfet. I el veiem parlant amb el pare, Steve Carell, distanciant-se'n cada cop més.

La pel·lícula funciona a la perfecció. Potser en alguns punts és massa òbvia en els seus postulats, però recrea molt bé el cercle viciós de l'addicció, amb notes d'orgull i desconfiança, i amb els conseqüents conflictes d'identitat. El guió està basat en les memòries de David i Nic Sheff, pare i fill, que Felix van Groeningen adapta amb una rudesa que no fa concessions sentimentals i que deixa els dos actors amb les emocions al descobert. ■ *Joshua Rothkopf*

Q&A

Timothée Chalamet: una ferida oberta

DESPRÉS DE VEURE'L en el paper de l'adolescent politoxicòman de *Beautiful boy,* xerrem amb Timothée Chalamet, un actor jove que aviat morirà d'èxit.

A *Beautiful boy* ens portes a un lloc molt fosc. Va ser dur?
Interpreto un noi que està perdut i que es fa fàstic a ell mateix. És un tema universal. Penso que l'ofici d'un actor consisteix a despullar-se, a fer que el personatge surti de dins d'una ferida oberta.

Totes les pel·lícules que fas acaben sent gegants. No t'aclapara?
M'estimo més això d'ara, estar atabalat perquè treballo molt, que esperar a casa que soni el telèfon, o que gravar una prova per a *The neon demon* que vaig estar assajant tota una setmana i de la qual mai no vaig obtenir resposta.

Encara et poses nerviós quan fas un càsting?
Són uns nervis que no sé controlar. Ara s'estrenarà *White boy Rick*. Vaig estar hores plorant després de fer la prova.

Et van veure plorar?
En això soc molt hipòcrita. Crec que la part més important d'un càsting és el segon en què surts de la sala. Si marxes amb dignitat, el pròxim cop t'anirà millor. ■ *J.R.*

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

EL LIBRO DE IMÁGENES
★★★★★
A Jean-Luc Godard els anys no li pesen. El pare de la Nouvelle Vague, director de títols com *Pierrot el boig*, segueix reivindicant el cinema com un espai per al pensament filosòfic.

GREEN BOOK
★★★★☆
Potser us és igual que hagi guanyat l'Oscar, però us podem assegurar que el duel interpretatiu de Mahershala Ali i Viggo Mortensen és antològic.

LA NOCHE DEVORA EL MUNDO
★★★★☆
El món ha caigut en una apocalipsi zombi i l'únic supervivent viu atrinxerat en un pis de París. Amb pocs elements, Dominique Rocher crea una sensació d'angoixa brutal.

LAS HEREDERAS
★★★★☆
El debut de Marcelo Martinessi ha posat el cinema paraguaià en el mapa. Es tracta del retrat de dues dones, l'una taxista i l'altra a la presó.

Stan & Ollie

★★★★☆

DE QUÈ VA... Deliciós biopic d'un duet clàssic de la comèdia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Pel retrat nostàlgic de la indústria cinematogràfica.

→ Dir. Jon S. Baird (Regne Unit, Canadà, EUA). 97 min.

DES DE L'SCORSESE que va fer *Casino* i *Kundun* no s'havia vist un canvi de rumb tan extrem com el de Jon S. Baird que, després de l'adaptació de *Filth*, s'endinsa a explorar l'amistat entre dos gegants de la comèdia com Stan Laurel (Steve Coogan) i Oliver Hardy (John C. Reilly). És un film farcit de nostàlgia per la indústria del cel·luloide i contratemps amb barrets, una cançó d'amor en to menor ideal per compartir amb l'àvia.

Escrita per Jeff Pope, la història transcorre al llarg dels últims anys del duet, coincidint amb l'esgotadora gira que van fer per teatres britànics. Som al 1953 i el món prefereix nous talents com Abbot i Costello en comptes del seu *slapstick*. S'aprima el seu públic i les perspectives de futur del duet. Els protagonistes brillen: Reilly desafia el vestit dubtós i esdevé el paternalista Hardy, sempre obsessionat amb les coses bones de la vida. Coogan és la revelació: adopta les maneres de Laurel –aquella mania de gratar-se el cap–, carregat de matusseria i malenconia. Tots dos es fonen amb el personatge, en un exercici que evidencia hores de feina.

Hi sentim diàlegs mítics, però encertadament no abusen de frases per a l'audiència nínxol. Shirley Henderson i Nina Arianda es posen en la pell de Lucille i Ida, les parelles del duet. La pel·lícula guanya vida quan els quatre són a escena, malgrat titular-se *Stan & Ollie*. ■ *Phil de Semlyen*

Les millors pel·lis a **timeout.cat/cartellera-cine**

Maya

★★★★☆

DE QUÈ VA... Un reporter de guerra se'n va a l'Índia buscant-hi un paradís perdut.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... L'actor és molt magnètic.

→ Dir. Mia Hansen-Løve (França, 2018). 107 min.

EN GABRIEL ÉS un periodista que acaba de ser alliberat. Ha estat retingut a Síria, però això no ho veiem, perquè *Maya* no vol retratar aquest moment de violència, ni pretén mostrar-nos com serà la vida d'en Gabriel en el futur. A Mia Hansen-Løve li interessa un moment de canvi, el temps del dol, el punt en què se solen situar les seves pel·lícules, com la magnífica *L'avenir*. Com es filmen els canvis quan són invisibles i existencials? Amb un protagonista que transmet des del silenci i amb una pel·lícula que s'instal·la constantment en el trànsit. Primer, al metro de París. Després, recorrent la diversa geografia de l'Índia, on té lloc el viatge emocional. ■ *Violeta Kovacsics*

Mirai

★★★★☆

DE QUÈ VA... La gelosia d'un nen el porta a endinsar-se en un món màgic.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... És la gran esperança de l'anime post Miyazaki.

→ Dir. Mamoru Hosoda (Japó, 2018). 98 min.

UN NEN PETIT, en Kun, gaudeix d'una infància feliç fins que neix la seva germana petita, Mirai. Quan veu que el nou nadó es converteix en el centre d'atenció dels seus pares, es torna cada vegada més gelós. A poc a poc, es refugia en si mateix. Al pati on li agrada arrecerar-se, hi creix un arbre genealògic màgic. Kun es troba de sobte transportat a un món fantàstic on el passat i el present es barregen. Un darrere l'altre, coneix la seva família a diferents edats: la mare, quan era petita; el besavi, com un jove enèrgic, i la seva germana petita, d'adolescent. A través d'aquestes aventures, Kun és capaç de descobrir la seva pròpia història. ■ *Dan Jolin*

Escape room

★★★☆☆

DE QUÈ VA... Una de por ambientada en un joc d'escapada en viu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Un guió intel·ligent sense ximpleries.

→ Dir. Adam Robitel (Canada/EUA, 2019). 99 min.

LA BOGERIA DELS jocs d'escapada havia d'inspirar un film d'horror. I *Escape room* va més enllà de la pel·li barata d'adolescents per fer caixa. Sis desconeguts reben una invitació per participar en un exclusiu *escape room*. I abans que puguin dir 'l'home del quadre apunta al llibre', s'adonaran que tenen sort si no hi deixen la pell. El director fa que la sang bombegi fort des de l'inici (i empresona el públic amb un concursant esclafat entre parets, sang i fetge a dojo). Sembla un espòiler, però un guió juganer sempre anirà un pas davant nostre. Aquí hi ha més d'un xic de *Saw*, però agraïm l'addició al subgènere de les de por que la gent no faci ximpleries. ■ *David Hugues.*

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Teatre i dansa

Més estrenes a
timeout.cat/teatre-març

MARIA DIAS

Una faula del nostre temps

Helena Tornero presenta al TNC 'El futur', una 'road movie' trepidant. Per *Andreu Gomila*

EN HALIM ÉS un sirià sense papers. I la Diana és una noia de 18 anys acomodada que vol fer enfadar el seu pare, un polític ultraconservador. Tots dos es troben a Barcelona i emprenen un viatge en cotxe fins a Estocolm, on ell hi té la seva promesa i hi viu un filòsof de referència, Hennig Tössberg. Travessaran fronteres i es diran moltes coses. "Reivindico la faula: t'ofereix distanciament i protecció, i et permet tornar a la realitat per veure-la d'una altra manera", ens explica Helena Tornero, autora d'*El futur*, que arriba al TNC. La seva obra és sí, una faula, amb molts viaranys i papers canviats.

Per exemple, la Diana "és l'heroi fort, amb trets que normalment s'atribueixen al món masculí", diu Tornero. I el Halim posseeix característiques que penjaríem a una dona, com la creença en l'amor romàntic. Tössberg no existeix: és el cúmul de molt pensament, de Hannah Arendt a Karl Jaspers. Fins i tot la frase de Saramago que encapçala la peça no és de l'escriptor portuguès, tot i que la podeu trobar dita per ell en moltes webs de cites cèlebres. "És molt fàcil que et colin coses que no són certes", dispara la dramaturga.

I aquí se'ns apareix l'Alfred, el pare de la Diana, a qui trobaran a Copenhaguen en una reunió de l'extrema dreta europea. Ell encarna "el tipus de gent que pren decisions terribles", que no són "els dolents" en el sentit exacte, Donalds Trump malcarats, sinó persones d'aparença normal que tanquen fronteres i enfonsen pasteres al mar. "No oblidem que Obama també prenia decisions", recorda.

"És molt fàcil que et colin coses que no són certes"

El futur parla, de fet, de la responsabilitat. Amb el cas Halim com a "conseqüència de la manca de responsabilitats dels polítics". Ell és un refugiat amb nom, síntesi de molts homes com ell que l'autora va conèixer als camps de Grècia, on hi va ser una bona temporada com a integrant de l'ONG Paramythades. Tornero reivindica el paper de la ficció per explicar el present i parla de "perversitat" quan moltes obres d'art plantegen el dolor real en escena, amb persones de carn i ossos que són víctimes. "Si sovint llegim que en una obra no s'han fet mal als animals, també hauríem d'exigir que no es faci mal a les persones", remata l'autora. ■

→ TNC. M: Glòries. Del dimecres 20 de març al 14 d'abril. 10-20 €.

Ància (Crave)

★★★☆☆

EL TORRENT DE dolor que esglaia a *Psicosi de les 04:48* es troba ja a *Ància (Crave)*. Els dos textos de Sarah Kane –penúltim i últim abans d'acabar amb la seva existència– estan units per una brutal absència de referències que ajudin el responsable de la direcció d'escena i el públic a endinsar-se en un text que està més pròxim a un fosc poema de vers lliure que a una peça dramàtica convencional. Res, excepte aquest cadàver exquisit que l'autora reparteix entre quatre veus anònimes –en aquest muntatge de La Salamandra completat per la cinquena d'un violinista–. Veus que porten a la dissolució del seny. Per a l'espectador, un cos emocional que es presenta en una taula forense per resseguir un mapa de ferides, hematomes i abrasions. Una cartografia de la foscor de l'ànima.

La directora Loredana Volpe col·loca els quatre intèrprets sobre un mapa: un diagrama gnòstic. Un arbre de la vida de la càbala sobre el qual transiten mentre deixen caure –com gotes de sang de la Gorgona– paraules dolgudes sobre tot tipus de violència, física i psíquica. Un esquema de coreografia no del tot ben dibuixat, ni entès ni compartit per la sala, que es reflecteix també en una estructura rítmica del fals recitat que amb el pas dels minuts tendeix a la monotonia. Com comentava una espectadora a la sortida de l'Àtrium, aquest text cal manejar-lo com una partitura i aportar-li musicalitat, tempo i intensitat. Volpe, tot i l'evident implicació emocional de la companyia, no genera aquesta dolguda complicitat del vertigen d'un pou que sol provocar Kane en l'espectador que se sent cridat a cada ocasió que un teatre decideix programar un dels seus textos. Amb la seva proposta aquesta atracció gairebé masoquista no es produeix.

■ *Juan Carlos Olivares*

DE QUÈ VA...
Un obscur poema dramàtic de Sarah Kane.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Retrobeu una de les veus més colpidores de la dramatúrgia britànica.

→ Sala Àtrium.
M: Tetuan. Fins al 31 de març. 19 €.

La Beckett

Del 13/03 al 14/04/2019

ANDREA PIXELADA
de **Cristina Clemente**

Una coproducció de
la **Sala Beckett, El Pavón Teatro Kamikaze**
i **Teatre Principal de Palma**

CICLE: **RES NO ÉS MENTIDA**

Del 20/03 al 14/04/2019

SUITE TOC NÚM 6
de **Les Impuxibles,**
Judith Pujol i **María Velasco**

Una producció de **Les Impuxibles**
Amb el suport de la **Sala Beckett**

COMPANYIA RESIDENT

Amb el suport de: Ajuntament de Barcelona · Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Amb el patrocini de: Estrella Damm

Sala Beckett
Obrador Internacional de Dramatúrgia

PREN-NE NOTA

La 'Pasionaria' de La Veronal

Del dj. 14 al dg. 17, el Mercat de les Flors ens permetrà tornar a gaudir d'una de les grans estrenes del Grec 2018, *Pasionaria*, el canvi de rumb de la companyia de dansa de Marcos Morau, La Veronal. Un nou camí estètic i de pautes de moviment. Morau ens presenta una distopia, amb estètica dels anys 50 del segle XX, camí del *Brazil* de Terry Gilliam, amb la música de Hans Zimmer a *Interstellar*.

ALEX FONT

LES ESTRENES DE TEATRE D'AQUESTA SETMANA

Akelarre

The Feliuettes (Laia Alsina Riera, Maria Cirici i Laura Pau) tornen al cabaret més genuí, amb música, gamberrisme, reivindicació, comèdia i autoparòdia, dirigides per Míriam Escurriola, amb textos de Clàudia Cedó, Cristina Clemente, Xavi Morató, Mireia Giró, Gerard Sesé, The Feliuettes i Míriam Escurriola i música de Clara Peya, Arnau Tordera, Ariadna Cabiró i Gerard Sesé.

→ El Maldà. M: Liceu. Fins al 13 d'abril. 14-20 €.

Mar de fons

La nuit, nos autres

La sala Hiroshima coprodueix aquesta peça de la coreògrafa catalana establerta a París Aina Alegre –amb els *partners* francesos L'Atelier de Paris o Les Ballets de Loraine–, centrada en l'autocelebració, posant en joc la noció d'identitat, d'empoderament i construint una experiència gestual i plàstica al voltant de la representació, la figuració i la metamorfosi d'un mateix.

→ Hiroshima. M: Paral·lel. Del dv. 15 al dg. 17. 16-20 €.

Mar de fons

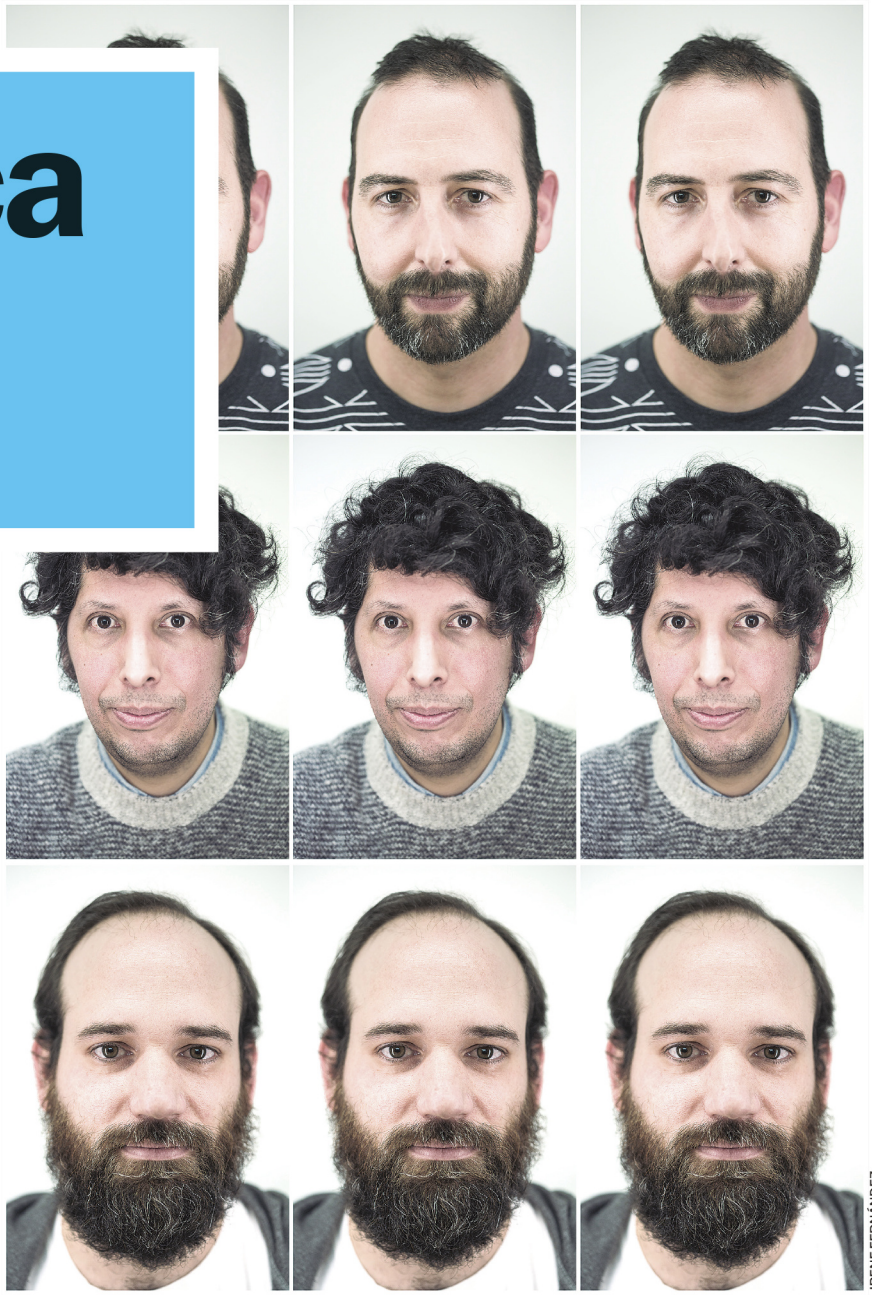
La companyia degana del teatre illenc i el Teatre Principal de Palma porten a escena la història de la repressió feixista a Mallorca, un dels territoris més immediatament castigats per l'alçament franquista del juliol del 1936.

→ Teatre Lliure: Gràcia. M: Fontana. Del 13 al 24 de març. 12-21 €.

Música i nit

Coordina Marta Salicrú
timeout.cat/concerts

IRENE FERNÁNDEZ

Las Ruinas han deixat el grup

El trio barceloní compleix amb el seu pla de publicar deu discos en deu anys i separar-se. La *Marta Salicrú* els trobarà a faltar

SÓN DE DEIXAR grups de WhatsApp, així que el que comparteixen per parlar de Las Ruinas Edu Chirinos (veu, guitarra), Jaime Bertrán (veu, baix) i Toni López (bateria, portades) aviat quedarà deshabitat. El grup de WhatsApp es diu 'Arruinados', un nom que no era gaire bon auguri. Però la història estava escrita des del principi: el trio de heavy pop de Barcelona publicarien deu discos en deu anys i se separarien. I després d'editar *Alucinaje*, el novè, a finals del 2018, anunciaven que el desè seria un disc gravat en directe en el seu imminent comiat dels escenaris, que a la seva ciutat serà doble després d'exhaurir entrades per a la primera data. "*Tómanos una foto, recuérdanos*", canta Chirinos a *Safari extraterrestre*, un dels temes del que ja és l'últim àlbum d'estudi de Las Ruinas. Això va de veritat. "No és una separació en fals", confirma Bertrán. Snif.

DE QUÈ VA...
Últims concerts de Las Ruinas abans de separar-se.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Són boníssims i els enyorarem.

→ Curtcircuit 2019: Las Ruinas + Diamante Negro. Sala VOL. M: Marina. Dv. 15 i ds. 16. 21.30 h. 10-12 €.

No es penedeixen d'haver fet de la seva brillant trajectòria la crònica d'una mort anunciada, tot i que han acabat una mica farts de la seva llegenda. "Sempre que sortia la crítica d'un disc nostre començava amb això, i es perdia espai per parlar de les cançons", es queixa Bertrán. "El desè disc en directe acabarà de tancar-ho com si fos un pla mestre", riu Chirinos. Una manera de recordar el trio fent el que fa millor: tocant en viu. Diu Bertrán que quan trobarà a faltar Las Ruinas serà a l'escenari: "Era un moment en què només passava això, la resta de la vida quedava en temps mort".

"És veritat que ha coincidit amb el final del Hi Jauh", admeten, l'associació cultural del Poblenou i temple de l'escena del barri al qual van cantar a *Gabriel y Vencerás*, ja en temps de descompte i instal·lada a la nova sala Zowie de l'Hospitalet. Però no els agrada la nostàlgia. Tot i que a *Coloso*, el tema de guitarres pesants que obre *Alucinaje*, ens amenaci un raig desintegrador, i que a *Lo que siento porti* quedin dos minuts per al judici final, tenen clar que la fi del grup no és la fi del món. "S'acabaran Las Ruinas i unes rutines que teníem, però sortiran coses noves", diu Bertrán. I afirmen que el millor d'*Alucinaje* és que el van fer "sense pensar que era l'últim", diu Chirinos, que va ser qui va suggerir que el fos el darrer d'estudi un cop el van haver gravat. "Sempre ens havíem preguntat com seria el desè, si seria un disc doble", se'n fot Chirinos. Però com diu Bertrán, a *Alucinaje* "no hi ha èpica". No és més que una nova col·lecció d'himnes a càrrec d'un dels grups imprescindibles de l'escena pop *underground* de l'última dècada, cronistes d'una Barcelona noctàmbula de *Cerveza beer* on els guiris canten "*para bailar La Bamba*", que ens han malacostumat a tenir un disc seu a l'any i que ara marxen. Qui avisa no és traïdor. ■

Més bolos **timeout.cat/concerts-setmana**

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑Irene Theorin

La cantant sueca, una de les sopranos més admirades de l'actualitat, ofereix un recital en solitari al Gran Teatre del Liceu, acompanyada al piano per Matti Hirvonen. El repertori el formen cançons i àries de Wagner, Puccini, Schubert, Sibelius, Nystroem i Rangström.

→ **Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dijous 14. 20 h. 10,50-173 €.**

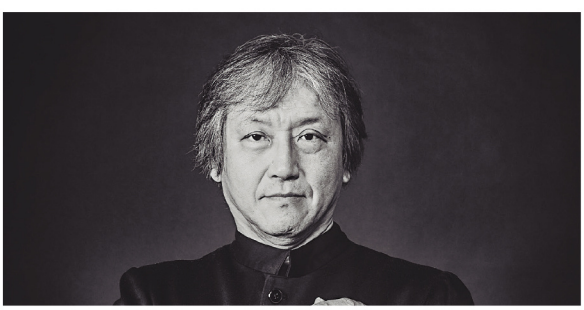

MÀRCIA LESSA

↑Gustav Mahler Jugendorchester

L'orquestra de joves que va crear Claudio Abbado torna a Barcelona per interpretar la *Simfonia núm. 3* de Gustav Mahler. Jonathan Nott dirigeix el concert, que compta també amb la participació de la mezzosoprano Elena Zhitkova i del Cor Infantil i el Cor de Noies de l'Orfeó Català.

→ **Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dijous 14. 20 h. 20-100 €.**

↑La 'Novena'

L'OBC interpreta l'última simfonia de Beethoven, amb proposta escènica de la companyia Agrupación Señor Serrano. La direcció musical és de Kazushi Ono; amb l'Orfeó Català i el quartet de solistes vocals format per Marta Mathéu, Lidia Vinyes Curtis, David Alegret i Simon Neal.

→ **L'Auditori. M: Marina. Dv. 15, 20.30 h. Ds. 16, 19 h. Dg. 17, 11 h. 10-58 €.**

Més simfonies i àries a **timeout.cat/classica**

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

ANDERGRAUFILMS

Testimoni d'una agonia

Albert Serra torna al museu: el film performàtic 'Roi Soleil' s'instal·la a la Fundació Tàpies. Per *Eugènia Sendra*

LA MORT DE Lluís XIV havia de ser una *performance* interpretada per Jean-Pierre Léaud en un llit barroc dins d'una caixa de metacrilat al *hall* del Pompidou de París, però els últims dies del Rei Sol es van convertir en film. "Jo mateix i altra gent em deien que m'havia tornat convencional, que la pel·lícula estava massa ben feta, que era massa perfecta, i vaig dir-me: haurem de fer alguna cosa per resoldre-ho", reflexiona Albert Serra. El lloc triat, la galeria lisboeta Graça Brandão, on el director va aterrar amb una càmera i un dels seus actors fetitxe, Lluís Serrat, que s'estirava pel terra, moribund, durant més de quatre hores al dia. Van enregistrar 29 hores d'acció i el material va quedar al disc dur d'Andergraun Films. El de Banyoles no tenia la idea de fer-ne un llargmetratge, però "la càmera havia filmat coses que jo no havia vist; perquè la càmera no es cansa, no fa associacions d'idees i crea una mirada amb unes potencialitats reveladores", afirma.

Roi Soleil es va presentar al Festival de Cinema de Marsella el 2018, i ara s'exhibeix a la Tàpies. Per Serra, és "una aproximació clínica al fenomen de l'agonia, la mort i la seva banalitat" i li serveix per tractar un tema preuat com és el límit i la transició entre persona, actor i personatge. La considera una peça d'art, en un format apte per al museu, però afegeix que tant hi fa on s'exposi: "El negoci i compartiments culturals estan fets així, però les fronteres perden sentit en el cas del cinema d'autor". Trobem rastres de Serra al Reina Sofía de Madrid, on presenta la videoinstal·lació *Personalien*, una experiència de *cruising* al segle XVIII inspirada en escrits del marquès de Sade. Moltes de les escenes reapareixeran a *Liberté*, el nou film del director, una reflexió sobre el sexe, el desig, el plaer i el dolor de la qual aviat en tindrem notícia. ■

→ Fundació Tàpies. M: Passeig de Gràcia. A partir del dg. 17.

Les cites artístiques a **timeout.cat/exposicions**

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

FOTOS: MARIA DIAS

Quina barra!

Direkte Boqueria consolida, un any després d'obrir, una fórmula d'alta cuina i vuit coberts única. Per *Ricard Martín*

ÉS UN MOMENT immillorable per seure al Direkte Boqueria: ara fa tot just un any que l'Arnau Muñío va obrir aquest restaurantet a la porta del darrere del primer mercat municipal. Una barra, vuit coberts, dos torns, 16 menús. Una vida regida pels números –com la de tots– però en el seu cas és aritmètica mida àbac infal·lible: "Tinc una planificació matemàtica. La primera carta era més senzilla. I com que sobraven minuts entre torn i torn, ens hem anat complicant la vida", diu l'excap de cuina del Comerç24.

Sí, existeix el tòpic abusat de cuina de mercat; però si teníeu la idea que això va de foie-gras a la planxa volta i volta, aneu lluny d'osques. Hi fan dos menús de degustació de 45 i 58 euros –set i deu plats, i dues postres– d'alta precisió. "Tota la vida he treballat en gastronòmics, i quan vaig obrir aquest lloc vaig voler continuar amb la mateixa cuina. Àsia m'apassiona, però s'ha de notar la cuina catalana", explica. Tornem a les mates: "Només fem deu plats, que canvien amb cada estació. Són el que voldria menjar jo. Per què no puc menjar *sashimi* i fricandó?".

DE QUÈ VA...
Una barra de menú de degustació amb el millor producte de la Boqueria.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Un gran cuiner cuina per a vuit persones: com menjar a la cuina de casa seva.

→ Direkte Boqueria. Cabres, 13. M: Liceu. T. 93 114 69 39. 50-65 €.

No hi ha farciment, només *hits* rotunds i precisos que es graven al paladar. Exemples? Per la banda asiàtica-catalana, una ostra embolicada en *gyoza* i amb suc de capipota, un mar i muntanya delirant que t'esclata a la boca. I un bol de família d'aviram feliç: un concentradíssim caldo de gallina (mare), amb ou de pollet (fill) i cresta de gall (pare). Per la banda catalana, pèsols, calamar i cansalada ibèrica, o un melós bacallà –amb tripa– on el pil-pil per moments es converteix en la millor salsa brava de la història.

Són en una cantonada de la Boqueria, "però el 90% del client és local i nacional". Veure'l a ell i la Shu cuinar i emplatar és un espectacle, sí, però el veritable xou s'assaboreix. El 2007, Muñío es va fixar en el model de restaurant de petit format del Japó, d'un o dos treballadors, i el seu amic i antic patró Abellán li va posar les coses fàcils. A Tòquio n'hi ha que tenen Michelin. "No és que no la vulgui, però tenim un vàter d'avió i no hi ha sommelier", riu.

Ara, la majoria d'experiències d'alta gastronomia a la ciutat empal·lideixen si hi aconseguiu taula un cap de setmana a la nit,

amb el mercat tancat i els vuit coberts com a únic punt de llum del claustre. ■

RESTAURANT DE LA SETMANA

Can Violí

→ Plaça Ibèria, 2. M: Plaça de Sants. T: 93 421 91 18. 15-20 €.

★★★

FA JUST UN any que la *troupe* neobodeguera de La Mestressa i Vermut i a la Gàbia de la santsenca plaça d'Osca va agafar el relleu de la mítica Bodega Floren de la plaça Ibèria per convertir-la en una neocasa de menjars. Adeu anxoves de Santoña, llonganissa de Graus, morcilla de Burgos i cecina del Bierzo. Hola bistec tàrtar, tataki de tonyina amb maionesa de kimchi, caneló d'ànec semicuit amb salsa de tòfona i bolets i cremós d'arròs de marisc amb gamba roja i cruixent d'alga.

Benvolguts canviescèptics, no patiu, l'altra meitat de la carta està pensada per a vosaltres; patates braves, croquetes variades, bombes, ensaladilla *txaca* i assortits d'embotits osonencs i formatges manxecs, bascs i extremenys. Estimats canvifòbics; aparteu els vostres prejudicis i doneu-li una oportunitat a l'excel·lent menú del migdia de Can Violí. Per 11,90 € podreu escollir entre una crema o sopa, una amanida i una opció vegetariana. De segon, plats de carn i peix. Les postres són casolanes. Dijous arrossos i divendres fideuà. Tot fet amb cura, ingredients de qualitat i molts de proximitat. Cava, vermut, vins catalans i algun de Rioja, Ribera de Duero i Ribeiro. Què? Encara no us hem convençut? No passa res, així tindrem més possibilitats de trobar taula a la terrassa, una de les més privilegiades del barri. ■ *Mireia Font*

DE QUÈ VA...
Tapes *bodegueres* clàssiques i platets contemporanis.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per fugir de la superpoblació de la plaça d'Osca.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Contingut patrocinat

Sopars de carta o de tapa?

Tant si preferiu un deliciós menú de carta com un sopar de tapes, el Bistrot ja us té la taula parada

DE QUÈ VA...
El restaurant Bistrot de l'hotel Villa Emilia proposa una àmplia varietat de sopars.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè podreu triar entre un sopar de carta, de tapes o de racions.

→ Hotel Villa Emilia. Calàbria, 115. T. 93 252 52 85. hotelvillaemilia.com

SOU DE SOPARS formals o més d'informals? No importa quina sigui la resposta, perquè al restaurant Bistrot de l'hotel Villa Emilia tenen opcions per a tota mena d'àpats: a la carta, de tapes o de racions. Només heu d'escollir l'opció que més us agradi.

AL VOSTRE GUST
La seva carta proposa una selecció de plats elaborats amb productes de temporada, de proximitat i d'excel·lent qualitat, amb suggeriments com el llobarro al forn amb patates, *farfalle* amb pesto *roso* i una gran varietat d'exquisides postres fetes a casa.

I si voleu un sopar més informal, hi trobareu una gran varietat de tapes i racions com delicioses fustes de pernil, la *bruschetta* italiana o les truites de patates fetes al moment, amb ous de granja ecològics, un dels plats amb més èxit. A més, a la seva bodega trobareu un gran assortiment de vins amb què acompanyar els vostres plats. I si encara en voleu més, al Zinc Bar també podreu degustar deliciosos còctels.

ESPAI DE LUXE
El restaurant és el lloc ideal per gaudir d'un sopar íntim i en un ambient sofisticat. La decoració, amb un llum d'aranya, un elegant piano de cua i petits tocs de modernitat, crearà l'ambient perfecte per gaudir dels vostres àpats en un ambient càlid i relaxat.

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

JORDI BERTRAN

Vessa l'escuma

L'AIXETA DEL TIRADOR del Barcelona Beer Festival raja amb més força que mai: en la vuitena edició –la tercera a la Farga de l'Hospitalet– creix fins a tenir 120 sortidors de 646 cerveses de 314 cervesers (un percentatge birril que creix un 33% respecte del 2018). També l'assistència: amb la boca petita, el director, Mikel Rius, explica que poden arribar a fregar els 40.000 assistents.

"La ubicació a l'Hospitalet s'ha consolidat molt bé. La gent és conscient que només ha de fer cinc parades més i s'ho passen igual de bé", valora. Com sempre, el festival té un equilibri entre pedagogia, menjar i festa tan equilibrat com l'escuma d'una canya ben tirada: hi haurà una petita *brewery* que farà cervesa en directe sense parar –podreu veure les diferents fases i participar-hi–, art urbà, música amb la *marching band* Bozan Dukes i la punxada de DJs del festival Say it Loud de música negra. I sis punts de menjar amb el millor *street food* cerveser de Barcelona. A més dels guardons del Barcelona Beer Challenge, entregaran el primer premi Steve Huxley al reconeixement a la carrera professional cervesera.

Huxley va ser un dels pares de la cervesa artesana tal com la coneixem: "Va venir de Liverpool a posar les bases de l'escena al nostre país", diu Rius. El primer guardó hauria d'anar per a ell, però va morir el 2015. Si us cau a les mans el seu llibre *Cerveza... Poesía líquida*, no el deixeu escapar. ■ *Ricard Martín*

DE QUÈ VA...
La millor fira de la cervesa artesana a tot l'Estat espanyol.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè en la varietat està el gust!

→ Barcelona Beer Festival. Del dv. 15 al dg. 17. La Farga. M: Rambla Just Oliveras. 7,75-10,75 €.

NO T'HO PERDIS

MESCAL A PETONETS

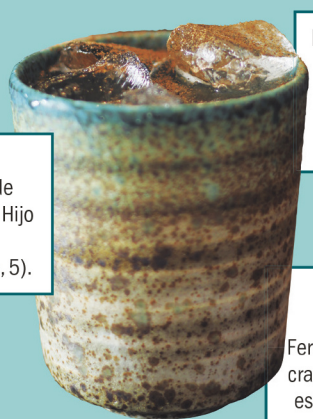
→ Miscelánea Mezcalera. Av. Mistral, 15. M: Paral·lel.

BEURE MESCAL ÉS fer-ho a poc a poc, fent petonets al got. I després cal saber reconèixer i gaudir els matisos. I això ho podreu aprendre a Miscelánea Mezcalera, un espai especialitzat en la venda i cursos de tast de mescal i derivats de l'agave tequila (recordeu que en el fons la diferència entre el mescal i la tequila és el procés més reposat i artesà entre les dues begudes). A més d'espirituosos, hi podreu comprar artesania mexicana. ■

EL CÒCTEL

HIJO DE MÉNDEZ

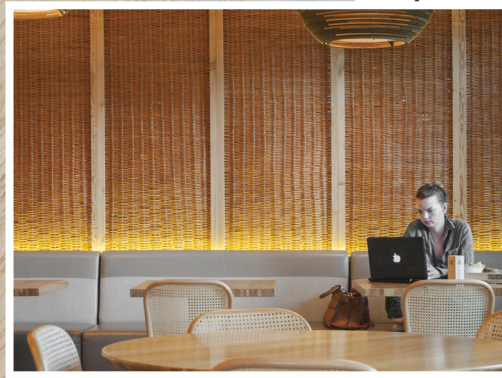

ELS INGREDIENTS
Tequila Altos, infusió de canyella, bitter de taronja, suc de llima i mel d'auró.

EL BAR
Invent exclusiu de l'excel·lent mexicà Hijo de Méndez (Ptge. de Marimon, 5).

EL TRUC
El cocteler Luis Fernando Osorio és un crac: dolçor i caràcter, es beu per telepatia.

Verd i amb gust

Si penseu que la restauració saludable no és compatible amb gaudir del menjar, us equivoqueu. GreenVita proposa una cuina gustosa, verda i innovadora

L'ESSÈNCIA DELS RESTAURANTS
GreenVita té l'origen en el seu objectiu: trencar amb la idea que tota la cuina ràpida és perjudicial i oferir un menjar gustós i totalment compatible amb plats elaborats a partir de productes sans, sostenibles i de proximitat.

Qualitat i proximitat

Les seves propostes culinàries es basen en ingredients que tot just acaben de sortir del mercat i estan ideades amb receptes d'allò més contemporànies. El resultat: plats d'alta qualitat, originals, suggeridors i molt saborosos que fan les delícies de tot *foodie*.

GreenVita utilitza quatre tipus de cuina per elaborar les seves propostes: *raw* (en cru), al vapor, saltats i a la brasa de carbó ecològic vegetal. La carta és tan àmplia que s'adapta a públics molt diferents i cada perfil hi trobarà una opció amb què es podrà llepar els dits. Des dels *veggies* fins als més carnívors, passant pels piscitarians, els vegans i els celíacs, els restaurants de la cadena GreenVita ofereixen una àmplia varietat d'opcions que s'adapten a les necessitats i als gustos de tothom. Ningú en quedarà exclòs.

Per llepar-se els dits

Hi ha especialitats del xef com el tàrtar de salmó; entrants freds com un hummus de remolatxa, i entrants calents com *fingers* de moniato amb parmesà o broquetes de pollastre estil Orient Mitjà. També hi trobareu varietats de plats elaborats a partir d'ous de corral, saltats d'arròs negre, integral i vermell, gratinats al forn com una deliciosa mussaca, tota mena de plats amb pollastre de corral, peix a la brasa i *wraps*, *burgers* i *tacos*. No sabreu per on començar!

DE QUÈ VA...
Els restaurants GreenVita proposen una cuina sana i innovadora.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè hi trobareu propostes per a tots els gustos.

→ CC Glòries. M: Glòries.
CC Diagonal Mar.
M: El Maresme - Fòrum.
www.greenvita.com

Per tot arreu

Des que es va inaugurar l'any 2016, GreenVita s'ha convertit en una de les opcions preferides de la restauració barcelonina per la seva increïble i equilibrada relació qualitat-preu. A més, els trobareu en un munt de llocs, dins i fora de la ciutat. A Barcelona, podreu assaborir els plats de la cadena al centre comercial de Glòries i al de Diagonal Mar; i als voltants, els trobareu als centres comercials Splau, Viladecans The Style Outlets i al Parc Vallès de Terrassa. Ja no hi ha excuses per no menjar sa!

Sortegem burgers!

Si les hamburgueses us apassionen i sempre esteu disposats a tastar-ne una de nova, us presentem set locals de Barcelona on trobareu un munt de varietats d'allò més sorprenents. A més, podreu guanyar un àpat en un d'aquests locals

↑ La Central

Amb carns ecològiques, productes locals i pa casolà fornejat cada dia, La Central destaca per la seva carta elaborada a partir de productes 100% artesanals. Tenen combinacions de sabors exquisits i opcions veganes gurmet. I el seu gust pel punt artesà els ha portat a crear la seva pròpia cervesa. A més, a partir del 21 de març els trobareu també al passeig del Born.

→ Via Laietana, 45. M: Urquinaona. www.lacentralburger.es

Un sorteig per assaborir

Sortegem un deliciós menú per a dues persones en cadascun d'aquests set locals. Entreu al següent enllaç perquè us expliquem en detall els diferents menús que podreu devorar si guanyeu. Només heu d'elegir aquell que més us agradi i inscriure-us al concurs abans del 7 d'abril. Molta sort!

→ timeout.cat/burgers

→ La Cerveseria Clandestina

Si voleu tastar *burgers* d'excel·lent qualitat i de sabors d'allò més sorprenents, aquest és el vostre lloc. En tenen fins a 21 tipus: de carn de vedella gallega 100% ecològica, com la de pebre verd o, per als atrevits, la de *Jalapeños*, també n'hi ha de pollastre amb poma i veganes, com la deliciosa Suprema Beyond. I tot regat amb cerveses artesanes.

→ Còrsega, 611. M: Sant Pau - Dos de Maig. @LaCerveseriaClandestina

↓ Jou's Restaurant

Aquest local del Poblenou proposa *burgers* de carn 100% de vedella de primera qualitat que s'elaboren de la manera més tradicional i amb ingredients naturals. El pa, de gamma cristal·lina, es fa allà mateix i es forneja amb cada hamburguesa, i tenen receptes per saciar tots els gustos. Tasteu la famosa Jou's Burger de 200 grams o la Doble Jou's, de 400. No us quedareu amb gens de gana!

→ Llull, 226. M: Poblenou. www.jousfoodexperience.com

↑ Bar Centro

Hamburgueses de vaca vella DO gallega, deliciosos *pulled pork* i la seva cervesa artesana Craft Beer. Ja se us fa la boca aigua? En aquest local trobareu receptes que modernitzen la cuina tradicional combinant tota mena de sabors originals. Amb una aposta clara per propostes artesanals, aquest local us ho posarà ben difícil a l'hora d'elegir la vostra *burger*.

→ Casp, 55. M: Arc de Triomf. www.barcentrobcn.es

↑ Bacoa

Si busqueu un lloc on la qualitat i l'honestedat siguin el més important, aquí el teniu. Amb espais moderns i informals, aquesta cadena, que té cinc locals a la ciutat, us sorprendrà amb una carta de *burgers* elaborades a partir de receptes pròpies i amb els millors ingredients. A més, també hi trobareu salses casolanes i pans artesanals.

→ www.bacoaburger.com

Participeu en el nostre concurs i tasteu les *burgers* d'aquests set locals

↓ Timesburg

Amb nou locals a Barcelona, aquesta cadena nascuda a la ciutat destaca per cuidar al detall els seus productes. A la carta trobareu més de quinze varietats d'hamburgueses *gurmet*, entre les quals podreu triar de carn ecològica, de wagyu i vegana, a més de cruixents patates fregides. També tenen servei *take away*. Ho teniu tot a favor!

→ Casanova, 246. M: Hospital Clínic. www.timesburg.com

↓ Keik

La creativitat i els productes cuidats són la clau de la seva cuina. Amb una carta saborosa i versàtil, hi trobareu des de *burgers* de boví fins a *burgers* de pop. Totes elaborades amb productes de primeríssima qualitat. I tampoc us en podreu anar sense tastar els deliciosos pastissos casolans i els còctels.

→ Dr. Fleming, 21. FGC: La Bonanova. www.keik.es

Tendències

MARIA DIAS

ENS INSPIRA

La primera núvia

El món de Marta Martí es regeix per patrons, teixits i vestits a mida per a la núvia i la festa.
Per *Eugènia Sendra*

L'ÀVIA ERA MODISTA, l'avi treballava amb teixits. A la Marta Martí li va ressonar, per això tot i treballar en agències de comunicació i una firma de perfums, va voler aprendre patronatge i costura en una acadèmia de Sants. "M'agradava el procés: trobar la idea, les línies del patró, cosir, era una afició", explica. Quan va decidir casar-se, i després de mirar alguna opció, va optar per fer-se el vestit amb ajuda de la mare i l'àvia. D'això n'han passat sis anys i Marta Martí no ha parat: primer eren encàrrecs per a amigues, peces més *prêt-à-porter*. El boca-orella, les xarxes i la premsa han ajudat a consolidar la firma, on ara acudeixen clientes locals i europees per fer-se el vestit de núvia a mida. "Volen un vestit diferent, per a elles, i el resultat diem que és alta costura pels materials i perquè es fa tot artesanalment, com abans", apunta Martí. Al taller, situat al pis de sota, es cuinen durant sis mesos peces precioses, a partir de teixits comprats o bé concebuts i treballats per la Marta i el seu equip, tot integrat per dones. El resultat és

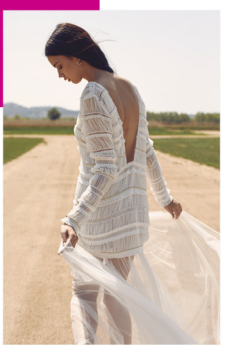

eclèctic –femení, fresc, sofisticat– però amb segell propi i, per què no, aposten perquè tingui vida més enllà del dia de. ■

CAMISA
La part de dalt d'un conjunt dissenyat per ella, ideal també per al dia a dia.

RELÍQUIES
Quan pot recupera robes i botons per fer vestits encara més especials i personalitzats.

BOTINS
Els va comprar a Nova York, una ciutat amb la qual connecta molt.

Dues peces
Crea una col·lecció per any –el 2020 en llançarà dues– i en la d'enguany destaca el dues peces *Ibiza*, tot treballat amb punta de Valenciennes i tul.
→ www.mmarti.es

MARIA DIAS

Vestit homònim
El primer Marta Martí llueix com a inspiració al *showroom* (que trobareu a Balmes, 213). La dissenyadora admet que no se l'ha tornat a posar mai, però el vol a prop.

Mestres
Un llibre que recorda quan el fet a mida era tendència i un nom: Balenciaga. Martí n'admira les formes i els patrons, estudiats per caure bé.

El teu estil

Per Laia Beltran

1

OH LA LÀ!

studio fi

El brodat salta del bastidor i conquereix dessuadores i coixins amb dibuixos lineals de Matisse, el nou projecte de l'artista Koral Antolín sota la marca studio fi.

→ 54 €. fabricadeimaginacion.com

2

RAIG DE LLUM

Soludos

Les expressives puntades de Marie-Sophie Lockhart –brodadora parisenca resident a Hawaii– il·luminen les vambes Peace Out, una cant al bon temps.

→ 123 €. soludos.com

3

PAPER BRODAT

Inge Jacobsen

La publicitat i el brodat són les dues eines que aquesta artista irlandesa fusiona en la seva obra, intervenint el paper –sigui una portada de revista o un anunci– amb fils de colors.

→ ingejacobsen.com

4

TÈCNICA MIXTA

Amanda Valdez

On comença el paper i on acaba el brodat? Així juga amb l'espectador aquesta pintora de Seattle, que domina la paleta de colors i les formes abstractes.

→ amandavaldez.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Fantasia verda

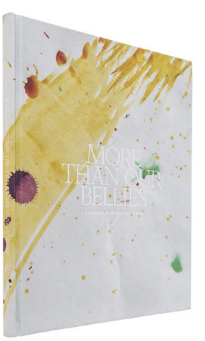
→ www.botanicatextil.com

Genial *trompe-l'oeil*: els potos, l'àloe i les palmeres de Botánica Téxtil semblen reals, però estan fets de roba. Paula Andrés tria amb cura els teixits per crear aquestes peces, una manera verda i duradora de connectar amb la flora.

Estrenar hàbit

→ www.habbitus.com

Roba per fer esport (o vestir-vos en el dia a dia) amb un plus pel que fa a teixits, amables i alhora transpirables i antibacterians. Amb aquestes credencials es presenta Habbitus, marca espanyola d'ànima i estètica *athleisure*.

Cuina i art

→ www.31phillipslim.com

El llibre de receptes que tot amant de la fotografia voldrà tenir, fet a quatre mans pel dissenyador Phillip Lim i Vivian Sassen. És un viatge a la cuina tailandesa, als orígens de Lim, i un homenatge visual als ingredients d'un àpat amigable i familiar.

Nova oportunitat

→ reconsiderthebrand.com

Carole Touati, ànima de LeLook, estrena projecte amb la ceràmica com a catalitzador. Fa objectes decoratius i accessoris i dona una nova vida a vestits de dissenyadors, tot responent a un esperit desaccelerat i antisistema.

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire lluny de la millor ciutat del món

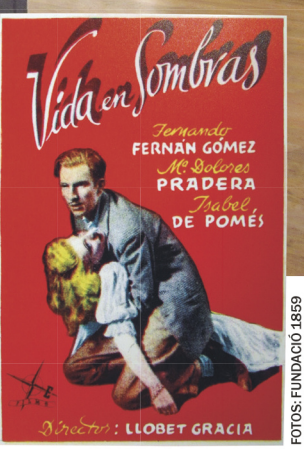
Amb:

FGC Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Viatge per la història del cinema

'Sabadell, càmera i acció' és una completa mostra sobre el setè art a la capital vallesana que reuneix uns 300 objectes

FOTOS: FUNDACIÓ 1859 CAIXA SABADELL

ENCARA AMB RESSACA de premis cinematogràfics? Teniu ganes de saber més sobre la història del setè art, i de veure de prop cartells originals, fotos, pòsters i altres objectes relacionats amb el món del cel·luloide? Ho teniu fàcil: escapeu-vos un dia d'aquests a Sabadell! L'Espai Cultural Fundació 1859 acull l'exposició *Sabadell, càmera i acció* que fa un recorregut històric i emocional per la història del cinema en aquesta ciutat vallesana. Una mostra ideal per als sabadellencs, i per a tots els apassionats de la gran pantalla. Comissariada pel periodista i comentarista cinematogràfic Albert Beorlegui i Tous, i organitzada per l'Ajuntament de la localitat amb el suport de la Fundació 1859 Caixa Sabadell, arrenca l'any 1897, quan el dentista Marçal Ballús va portar el recent invent dels germans Lumière a la ciutat. La primera sala de cinema, però, no va arribar fins al 1911. *Sabadell, càmera i acció* recorda el pas del cinema mut al sonor, les pel·lícules en temps de la Segona República, la Guerra Civil i el franquisme, o la millor dècada per al municipi pel que fa al cinema, la dels anys 50, amb la posada en marxa de moltes sales. Està estructurada en dotze seccions i la història arriba al moment actual.

Fins a 300 objectes s'han aconseguit reunir per a aquesta cita, procedents d'institucions com la Filmoteca de Catalunya, el Museu d'Història de Sabadell, l'Arxiu Ferran, els Cinemes Imperial o la Col·lecció Jordi Tomàs. En paral·lel es duen a terme diverses activitats. És el cas d'una conferència a càrrec del comissari el dimecres 27 de març a les 19 h, i també tallers familiars. Consulteu els horaris dels tallers i, si hi voleu participar, apunteu-vos-hi amb antelació. La mostra estarà oberta fins al 31 de març. L'horari: de dimarts a divendres de 17 a 20.30 h, dissabtes d'11 a 14 h i de 17 a 21 h, i diumenges d'11 a 14 h.

■ *Xavi Amat*

COM ARRIBAR-HI...
Agafarem la línia S2 de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) i baixarem a Sabadell Plaça Major. La Fundació és a cinc minuts a peu.

ON MENJAREM...
Al restaurant Al Tanto que va de Canto, al carrer de Sant Pau, un lloc d'aire retro amb un celler de qualitat i una cuina elaborada.

→ www.fgc.cat

La gastronomia
més enllà de
l'acte de
menjar.
Un restaurant
caníbal a Berlín
Especialitat: cervellets
amb Paula Molés
Dissabtes
De 15 a 16 h
CATALUNYA
RÀDIO
Estem
a punt
catradio.cat

THIS IS
OFF THE
WALL.
VANS
"OFF THE WALL"